

Uvodnik

Dragi prijatelji!

Dva meseca sta že naokoli in zopet nas je združil naš Sai glasnik. V tem času so se zgodili božični in novoletni prazniki. Upam, da ste jih preživeli kar najbolj prijetno in vam želim veliko luči in ljubezni v letu 2003.

S pričujočo številko praznujemo eno leto od kar Sai glasnik izhaja tudi v tiskani podobi. Z veseljem se oziramo na prehojeno pot in z upanjem zremo v prihodnost, ki prinaša nekaj sprememb. Sai glasnik v letu 2003 ne bo več izhajal vsaka dva meseca kot do sedaj, temveč bo zaznamoval tri pomembnejše datume, ki se jih Sai Babovi sledniki radi spominjamo: praznik mahašivaratri (1 marec), ko v meditaciji in opevanju Boga preobrazimo svoj um, gurupurnima ali učiteljev praznik (13. julij), ko s še večjo zavzetostjo posvetimo vse svoje misli, besede in dejanja našemu ljubemu učitelju, in 23. november, Sai Babov rojstni dan, ki zaznamuje prihod sedanjega avatarja. Temu primerno se bo spremenil tudi koncept Sai glasnika, ki bo bolj tematski oz. posvečen izbrani temi. Upam, da vam bo naše glasilo v novi obliki všeč, mi pa bomo več časa, ki nam bo sedaj na voljo, izkoristili, da pripravimo čimbolj zanimive in kvalitetne prispevke. Obenem vas vabim, da večkrat obiščete spletno stran slovenske Sai organizacije <http://www.sathyasai-drustvo.si>, kjer bomo še naprej objavljali prevode aktualnih govorov Sri Sathye Sai Babe.

Kljub temu, da se že zdaj trudimo po svojih najboljših močeh, pa se tu in tam med naše prste prikrade tiskarski škrat. To se je zgodilo tudi sedaj, ko se nam je na naslovnico zapisala letnica 2002 namesto 2003. Upam, da nam to nerodnost oprostite, zagrešili smo jo v žaru navdušenja, ker nam je dana priložnost, da služimo Njemu.

Želim vam prijetno prebiranje Sai glasnika,

Ljubica

KAZALO / IN THIS ISSUE

UBOGAJTE GOSPODARJA VESOLJA IN SE PREOBRAZITE V VZORNA ČLOVEŠKA BITJA / LISTEN TO THE MASTER OF THE UNIVERSE AND TURN INTO IDEAL HUMAN BEINGS Govor Sri Sathya Sai Babe ob Njegovem 77. rojstnem dnevu, 23. november 2002 / Discourse by Sri Sathya Sai Baba on the occasion of His 77th birthday	4
BOG JE "JAZ" / GOD IS "AHAM" Govor Sri Sathya Sai Babe ob prazniku Onam, 21. avgust 2002 / Discourse by Sri Sathya Sai Baba on the occasion of Onam festival, 21 August 2002	10
UTRINKI IZ PRAZNOVANJA SAI BABOVEGA ROJSTNEGA DNE / GLIMPSES FROM THE CELEBRATION OF SRI SATHYA SAI'S BIRTHDAY Sri Sathya Sai Center Ljubljana 1	14
NARAVA BOGA IN ČLOVEKA, NAŠ CILJ IN NAČRT, TER ČAS ... / NATURE OF GOD AND MAN, OUR GOAL AND PLAN, AND TIME ... Iz govora dr. Michaela Goldsteina Saievim slednikom / From a discourse by Dr Michael Goldstein to Sai devotees	16
EDUCARE: SATHYA SAI IZOBRAŽEVANJE V DUHU ČLOVEŠKIH VREDNOT IN NJEGOV POMEN 2. del / EDUCARE: EHV EDUCATION AND ITS SIGNIFICANCE, part 2 Otroci in vrednote / Children and human values	22
ENOTNOST VSEH RELIGIJ: RELIGIJE SO RAZLIČNE POTI DO BOGA / UNITY OF ALL RELIGIONS: RELIGIONS ARE DIFFERENT PATHWAYS TO GOD S.P. Mahadevan	26
MEDITACIJA NA BOŽJE IME IN LIK / MEDITATION ON DIVINE NAME AND FORM Kažipot duha / Beacons of the spirit	28
MOJ BABA IN JAZ / MY BABA AND I Osebna izpoved / A personal account	29
SVAMI NAS NEVIDNO USMERJA / SWAMI'S INVISIBLE GUIDING HAND	31
Pa še za konec... / On the last page	32

URNIK SAI CENTRA LJUBLJANA 1/ Timetable of Sri Sathya Sai Center Ljubljana 1

Torek:	Ob 18h pevske vaje duhovnih pesmi. Ob 20h srečanje krila mladih
Tuesday:	6 pm – spiritual singing rehearsals 8 pm – youth wing
Sreda:	Ob 18.30 petje mantre gajatri in Sai tree (108-krat).
Wednesday:	6.30 pm – Gayathri mantra and Sai tree (108 repetitions)
Četrtek:	Ob 17.30 meditacija. Ob 18h študijski krožek. Ob 19h petje duhovnih pesmi.
Thursday:	5.30 pm – meditation 6 pm – study circle 7 pm – spiritual singing
Vsako prvo soboto v mesecu / Every first Saturday in the month: Delavnice na različne teme. / Workshops on different topics.	
Nedelja:	Ob 18h petje duhovnih pesmi.
Sunday:	6 pm – spiritual singing

SREČANJA SAI SLEDNIKOV V MARIBORU/ ACTIVITIES OF SAI DEVOTEES IN MARIBOR

Alternativni center,
Cafova 5, Maribor

Četrtek / Thursday:
Ob 18h študijski krožek
6 pm – study circle

Ob 19h petje duhovnih pesmi
7 pm – spiritual singing

Ob 20.30 meditacija
9. 30 pm - meditation

OM SAI RAM

"SAI GLASNIK" je glasilo Sri Sathya Sai organizacije Slovenije. / 'SAI HERALD' is a magazine of Sri Sathya Sai Organisation of Slovenia.

Izdajatelj/Publisher: **Društvo za razvoj človeških vrednot**
Sri Sathya Sai center Ljubljana 1
Gašpersičeva 8
1000 Ljubljana
Slovenija

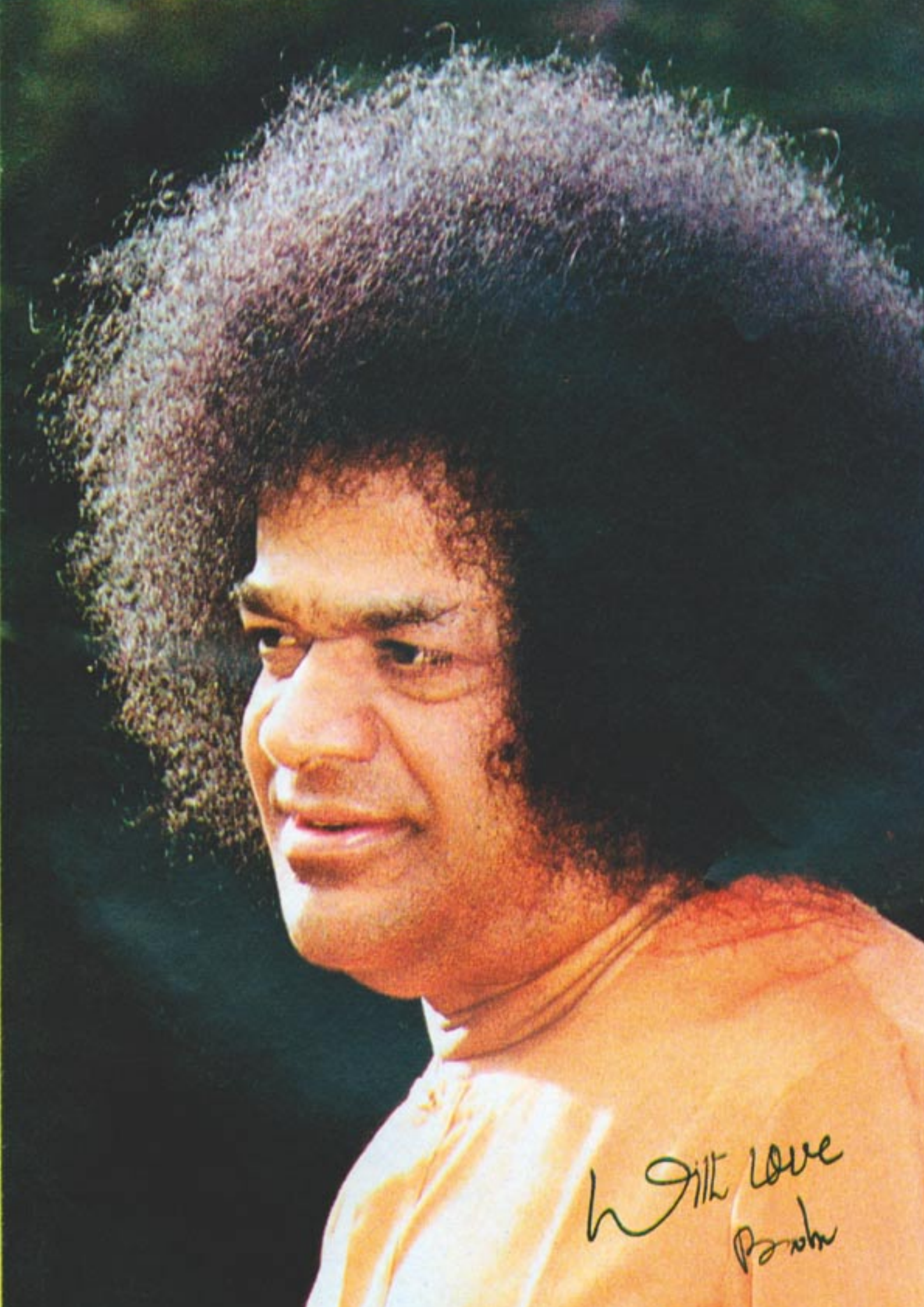
Glavni urednik/Editor: **Ljubica Klančar**
Odgovorni urednik/Executive Editor: **Marijan Klopčič**
Tehnični urednik/Art director: **Marko Prijatelj**
Priprava in oblikovanje /Prepress and design: **Alja& Marko Prijatelj**
Jezikovni pregled/Language editing: **Ljubica Klančar, Marjeta Hrovat**
Založba: **prijatelj&prijatelj**
Naklada/No. of copies printed: **700**
Tisk /Press: **DEMM d.o.o.**

Veseli bomo tudi vaših prispevkov za naše glasilo, ki bi nas obveščali, razveseljevali in učili v duhu Svamijevih naukov na poti našega duhovnega življenja. Prispevke dajte Ljubici osebno ali po elektronski pošti: **ljubica.klancar@S5.net**. Prispevke lahko pošljete tudi na poštni naslov centra.

Any contributions in the spirit of Sri Sathya Sai Baba's teachings are welcome and should be sent by e-mail to: **ljubica.klancar@S5.net** or by snail-mail to the address of the Sri Sathya Sai Center Ljubljana 1.

Glasilo je brezplačno. /Free edition.

Sai glasnik v spletu / Sai glasnik on the web: <http://www.sathyasai-drustvo.si>

W. Gill Love
P. 2004

Ubogajte Gospodarja vesolja in se preobrazite v vzorna človeška bitja!

Kdo prebudi sonce in ga uspava prav vsak dan?

Čemu zvezde svetijo samo ponoči in se skrijejo podnevi?

Čemu veter neumorno pihlja in poživlja vsa živa bitja?

Kdo napaja prijetno žuborečo reko?

Od kod tančice privida in stvarstvo?

Čemu razlike v denarju, veroizpovedi in narodni pripadnosti?

Kdo je gospodar in pod čigavo taktirko nastajajo vsi ti čudežni pojavi?

Pridite, prisluhnite Njemu in ubogajte Njegove zapovedi!

Verzi v teluščini

Utešešnja ljubezni!

Vsi ljudje, vsa bitja hrepenijo po miru in sreči. Vsi si prizadevajo spoznati pomen življenja. Vendar so pri tem neuspešni. Samo eden izmed milijona ljudi bo trmasto vztrajal, vse dokler ne bo spoznal pomena življenja. Navadni ljudje ga ne bodo niti poskusili spoznati, ker so prepričani, da tega ne zmorejo. Celotno življenje se ženejo za telesnimi in minljivimi užitki. Zmotno verjamejo, da so hrana, oblačila in streha nad glavo trije glavni cilji človeškega življenja. Njihovo življenje se vrti okrog njihovih žena in otrok. Slepí so za dejstvo, da obstaja višji cilj življenja. Ljudje si na različne načine prizadevajo doživeti večno blaženost. Taitriropanišada¹ to primerja s ptico: ptičja glava je iskrenost (sraddha), desno in levo krilo sta nespremenljivost (ritham) in resnica (sathyam), telo je božanski duh (mahattattvam), medtem ko je rep joga.² Kaj je nespremenljivost ali ritham? Trikalabadhjam ritham pomeni »nespremenljiv v preteklosti, sedanjosti in prihodnosti.« V Bhagavadgiti pravi Krišna: »Spozna me lahko tisti, ki je iskren.« Pravi tudi: »Sem utešešnja iskrenosti.« Kdor je neiskren, ne zmore niti najlažje naloge. Iskrenost je še posebej pomembna na področju duhovnosti. Iskrenost je sad močne in nezlomljive vere. Upanišade o iskrenosti govorijo na različne načine. Modrost, pridobljena z iskrenostjo, je osvoboditev (tharakam), neiskrenost pa vodi v navezanost (marakam). Razumeti, udejanjati in širiti morate večno načelo osvoboditve. To je temeljni nauk Taitriropanišade.

Utešešnja ljubezni!

Taitriropanišada poudarja potrebo po iskrenosti na vseh življenjskih področjih. V duhovnosti je iskrenost kot mantra, ki vodi v osvoboditev. Je večna in nesmrtna. Človek postane moder samo, če si srce prečisti z iskrenostjo, resnico, nespremenljivostjo, jogo in božanskostjo. Modrost ni knjižno znanje. Modrost je izkušnja enosti. V

navidezni dvojnosti se skriva temeljno načelo enosti. To je temeljna resnica, o kateri govori Taitriropanišada.

Adi Sankara je nekoč v severni Indiji srečal velikega učenjaka Mandano Mišro. Začela sta učeno razpravljati. Mandanova žena Ubhaja Bharati je bila tudi zelo učena. Dobro je poznala načela nespremenljivosti, resnice in božanskosti. Sankara in Mandana Mišra sta se odločila pomeriti v znanju. Če bi Mandana Mišra v debati izgubil, bi se odrekel posvetnemu življenju in postal sanjasi.³ Sankara je določil Ubhajo Bharati za sodnika tekmovanja. Vse argumente in protiargumente v debati je zelo pozorno poslušala. Pravično je razsodila in razglasila Sankaro za zmagovalca. Ker je bila modra, ni obžalovala poraza svojega moža. Kot je bilo določeno s pravili tekmovanja, se je Mandana Mišra odpovedal posvetnemu življenju in postal sanjasi. Pridružila pa se mu je tudi Ubhaja Bharati, saj je bila njegova boljša polovica. Tako mož kot žena sta se odpovedala posvetnemu življenju in se podala na pot modrosti. Človeško življenje brez modrosti nima nobene vrednosti. Pravijo, da je hrana Brahma, njeno bistvo Višnu in jedec Mahešvara.⁴ To

Plemenit človek je tisti, ki počne, kar govori in govori, kar misli.

ustreza telesu, umu in delovanju. Iskrenost je enost misli, besed in dejanj. To je sveto trojstvo Brahme, Višnuja in Mahešvare. Zato bi se morali vsi truditi, da bi bile njihove misli, besede in dejanja čiste. Vzemite npr. steklen pokrov svetilke. Sčasoma se na steklu nabere tanek sloj saj in svetloba, ki jo oddaja svetilka, je vse šibkejša. Samo če boste očistili steklo, boste zopet jasno videli svetlobo. To morate storiti! Saje, ki se naberejo na steklu, so napuh, ki kot megla prekriva vaš um. Zaradi lastnega napuha niste sposobni videti božanskega plamena modrosti. Zakaj

se megla napuha spusti na vaš um? Ta megla nastane takrat, ko skrenete s poti resnice. Sebični postanete takrat, ko se ne zavedate svojega lastnega jaza in se prepustite posvetnim mislim in občutkom. Da bi se znebili napuha, morate obvladati svoje posvetne misli in občutke. Če se ne boste znebili lastnega napuha, ne boste nikoli modri. Da bi ugledali sijaj duše, morate odstraniti sajasti sloj napuha, ki prekriva vaš um.

Tako je govorila Ubhaja Bharati, ki je živela na bregu reke Ganges in poučevala ženske. Imela je mnogo učenk. Vsako jutro so prihajale h Gangesu, da bi se okopale. Na poti k reki je živel sanjasi po imenu Brahma Džnani. Čeprav se je odrekel svetu in bil nadvse moder, je bil zelo navezan na glinen lonček, v katerem je hranil vodo. Nekega dne je počival z lončkom pod glavo namesto blazine, ker se je bal, da mu ga bo kdo ukradel. To je opazila Ubhaja Bharati, ki se je v družbi svojih učenk odpravila h Gangesu. Dejala je: »Čeprav je ta mož moder, ima eno majhno pomanjkljivost. Odrekel se je svetu, navezan pa je na glinen lonček, ki ga je uporabil namesto blazine.« Sanjasi je slišal njene besede in se razjezil. Ko se je Ubhaja Bharati s svojimi učenkami vračala od reke, je pred njo na pot vrigel lonček, da bi ji pokazal, da ni navezan nanj. Ko je to videla, je Ubhaja Bharati dejala: »Mislila sem, da ima samo eno pomanjkljivost - navezanost. Sedaj pa vidim, da ima še eno - napuh. Kako je lahko moder nekdo, ki je navezan in domišljav?« Ko je slišal njene besede, je sanjasi spoznal svojo zмотo.

Ubhaja Bharati je prepotovala Indijo po dolgem in počez in učila ljudi o poti modrosti. Ženske so že po svoji naravi utešešnja posvetnega znanja, razumevanja človekove zavesti in poznavanja najvišjih duhovnih skrivnosti. Ženske so pravi zaklad vseh kreposti. Vendar zaradi vpliva dobe Kali⁵ žensk nihče več ne spoštuje. To je huda napaka. Z ženskami je potrebno ravnati spoštljivo. Danes ženske z moškimi tekmujejo za delovna mesta, vendar

¹ Sveti spisi, imenovani upanišade so bistvo Ved in govorijo o poti, ki vodi do Boga. Prvotno jih je bilo 1180, ohranilo pa se jih je samo 108. Sankaračarja je napisal komentar k desetim upanišadam, ki so tako postale glavne. Ena izmed njih je tudi Taitriropanišada.

² Disciplinarnost, obvladovanje samega sebe, koncentracija.

³ Človek, ki se odreče posvetnemu ugodju in odnosom, da bi spoznal svoje bistvo, obvladuje svoja čutila in nima nobenih želja.

⁴ Sveto trojstvo indijske filozofije: Brahma, ki je ustvaril svet, Višnu, ki ohranja svet pri življenju, in Mahešvara ali Šiva, ki ustvarja večni tok sprememb.

⁵ Doba, v kateri živimo, železna doba. Zanj je značilen popoln razpad vrednot.

bi morale najprej poskrbeti za svojo družino.

Če se bodo vse ženske zaposlile, kdo bo skrbel za dom?

Če bosta mož in žena v pisarni, kdo bo skrbel za gospodinjstvo?

Če bodo ženske poučevale otroke drugih ljudi, kdo bo učil njihove lastne otroke?

Če bodo ženske pohajkemale naokoli s knjigo v roki kot možje, kdo bo skuhal obed?

Zasluzek bo rešil denarne težave, toda ali bo rešil tudi družinske težave?

Če o tem resno razmislite, boste spoznali, da ženska na delovnem mestu ne more biti srečna!

Verzi v teluščini

Če se ženske v iskanju dodatnega zaslužka zaposlijo, bodo morda rešile denarne težave, vendar bo to povzročilo številne težave v družini. Ženske poosebljajo pogum in odločnost. Ni jim mar za trpljenje in vsemu navkljub branijo družinsko čast. Zares si zaslužijo sloves prave gospodinje, boginje doma (Grihini). Moški se mora podati po poti znanja, da bi si pridobil modrost. Govori resnico, govori blago, ne govori neprijetne resnice. To predstavlja moralne, dharmične in duhovne vrednote. Resnica je vse. Ko iščete Boga, vam ni potrebno obiskovati svetišč. Bog je resnica. Je vseprisoten in zagotavlja blaginjo vsem ljudem. Zato se držite poti resnice. Bodite pravični! Postanite modri! Prvi korak na poti duhovne vadbe pa je ustrezna prehrana. Prečistite hrano tako, da jo ponudite Bogu. V hrani morate videti Boga, Brahmo. Bistvo hrane, ki napaja vse dele vašega telesa je Višnu. Jedec pa je utelešenje Šivovega načela. Ko človek razvije takšna sveta občutja, postane Šiva!

Šiva predstavlja požrtvovalnost in odpovedovanje. Vsi na svetu so navezani na svoje telo. Toda Šiva ne pozna telesne navezanosti. Pozna samo ljubezen do višjega jaza.

Njegovo glavo krasi mesec v dolgih laseh,
med Njegovimi kodri valovi hladni Ganges,

na Njegovem čelu sije oko modrosti, Njegovo škrlatno grlo se lesketa kot robida.

Okrog rok se mu vijejo kačje zapestnice,
opasan je s kačjim pasom.

Njegovo telo je posuto z vibhutijem, čelo mu krasi rumena kurkuma.

Njegove ustnice so rdeče od betelovega soka,
ušesa mu krasijo zlati diamantni uhani.

Njegovo zamolklo telo se koplje v božanski svetlobi.

Verzi v teluščini

Nekoč je Parvati Šivo prosila, naj zgradi dom za svojo družino. Dejala je: »Gospod, romaš od praga do praga, prosiš za miloščino in sploh ne pomisliš, da bi nam priskrbel bivališče. Brez strehe nad glavo ne moremo živeti skupaj.« Šiva jo je pomiril, rekoč: »Parvati, čemu bi gradil hišo? Vanjo se bodo naselile podgane, še preden bi prestopili njen prag. Da bi se ubranili podgan, bi morali imeti mačko. Da bi lahko nahranili mačko, bi morali kupiti kravo. Tako bi se naše potrebe samo množile in kmalu bi izgubili duševni mir. Nikar si ne želi tega!« Šiva ne pozna telesne navezanosti. On pooseblja odrekanje posvetnim užitek. Samo popolno odrekanje posvetnim užitek vodi v modrost. To je nauk Gospoda Šive človeštvu.

Kaj je modrost? Prava modrost je čistost misli, besed in dejanj. Vaše telo, um in dejanja morajo biti čisti. Zato pravijo, da mora človek proučevati samega sebe. Prava človečnost je enotnost misli, besed in dejanj. Čeprav tega ni težko udejanjati, si nihče ne prizadeva v tej smeri. Čeprav je Ganges povsem blizu, se ljudje ne kopajo v tej sveti reki, da bi si prečistili telo. Ljudje ne izkoristijo priložnosti, ki se jim ponujajo. To je čista lenoba in znak tamasičnosti.⁶ Otresti se morate te

živalske lastnosti, postati morate človeški in se povzpeti na božansko raven.

Utelešenja ljubezni!

Potrudite se in si očistite srce. V to usmerite vse svoje sile. S čistim srcem lahko dosežete vse. Da bi bilo vaše srce čisto, morate uživati sveto hrano. Kdor pripravlja hrano, bi moral gojiti sveta občutja. V davnih časih so brahmini⁷ uživali samo jedi, ki so jih pripravile njihove žene, saj gospodinje med kuhanjem mislijo na dobrobit vse družine. Če pa najamete kuharja, nikoli ne morete biti povsem prepričani na kaj misli, ko pripravlja hrano. Kuharjeve grešne misli se prikradejo v hrano in vam onesnažijo um. Hrana je Bog, zato mora biti pripravljena s svetimi občutji. Za to ni dovolj telesna higiena, čist mora biti tudi um. Prepričajte se, da je zelenjava, s katero se prehranujete, do vas prišla po pošteni poti. Mož npr. prinese domov zelenjavo s tržnice. Mogoče je zlorabil svoj položaj in je ni plačal ali pa so trgovci do nje prišli na nepošten način. Takšna zelenjava onesnaži vaš um, ko jo pojedete. Ne zavedate se, da je vaša prehrana odgovorna za vaša dejanja. Za vašo grešnost je kriva zelenjava, ki ni sveta.

Utelešenja ljubezni!

Jedi se lotite šele po molitvi. Hrano morate najprej posvetiti Bogu. Samo tako bo hrana posvečena in bo razsvetlila vaš razum. Nekoč je blizu Šivanandovega ašrama živel sanjasi. Bil je nadvse pobožen. Nekega dne je ostarel poslovnež enajsti dan po smrti svoje mlade žene prebivalcem ašrama poklonil denar za hrano, kot je bilo to v navadi. Ker je bil bogat, je poslovnež nekako prepričal dekletovega očeta, da mu je dal svojo mlado hčer za ženo. Mladenka je ostanek svojega življenja objokovala svojo usodo v bogataševi hiši. Razočarana nad življenjem je nekega dne skočila v Ganges in si vzela življenje. Enajst dni po njeni smrti je bogataš opravil pogrebne slovesnosti. Ker v ašramu niso sprejemali kuhane

hrane, je bogataš prebivalcem ašrama poklonil denar. Sanjasi, ki je bil čistega srca, je skupaj z drugimi prebivalci ašrama zaužil jedi, pripravljene s tem denarjem. Tisti večer ni imel mirnega sna. V sanjah se mu je prikazovala mladenka. Pomislil je: »Nikoli še nisem imel takšnih sanj in do sedaj še nisem občutil poželenja. Od kod te sanje?« Mladenka se mu je prikazovala tudi v meditaciji. Nazadnje se je odpravil po nasvet k svojemu učitelju Satčidanandi in mu pojasnil svojo zadrego: »Svami, od kod ti grešni prividi?« Učitelj ga je potolažil in mu dejal, da ni razloga za skrb. Poslal je po bogataša, se z njim pogovoril in ugotovil, zakaj je njegova žena umrla tako mlada. Sanjasiju se je mladenka v sanjah prikazovala zato, ker je zaužil jed, pripravljeno v sklopu njenih pogrebnih slovesnosti. Od tedaj sanjasi ni več jedel kuhane hrane, temveč samo še sadje in mleko. Hrana je potrebna za telesno preživetje. Avtomobil deluje samo, če vanj natočim bencin. Podobno telo potrebuje hrano. Torej je potrebno nekaj pojesti, da bi ohranili telo pri življenju. Včasih vas preganjajo nočne more ali pa se vam v meditaciji prikazujejo grešni prizori. Za vse to je kriva hrana, ki ni pripravljena na svet način. Preden začnete kuhati, se morate prepričati, da so vse sestavine pridobljene na svet način. Samo tako bo jed primerna, da jo použijete.

Preden se lotite jedi, molite:

Brahmarpanam Brahma havir
Brahmagnou Brahmanahutam
Brahmeva thena ganthavjam
Brahma karma samadhina⁸

Nekega dne je kralj Vikramaditja sklical vse svoje podanike. Zastavil jim je naslednje vprašanje: »Je razum mogočnejši od pameti?« Prisotni so dejali, da je pamet mogočnejša, toda Vikramaditja ni bil zadovoljen z odgovorom. Dejal je, da je razum mogočnejši, saj je svet in v sebi skriva znanje o človekovem pravem jazu. Razum presega um in čutila.

Utelešenja ljubezni!

Preden se lotite jedi, zapojte sveto mantro. Tako se v vaše srce ne bo prikradel greh:

Annam Brahma
Raso Višnuhti
Bhokta devo Mahešvarah⁹

Sveto trojstvo Brahme, Višnuja in Mahešvare ustreza telesu, umu in delovanju. Čistost misli, besed in dejanj je prava modrost. To je vsa duhovna vadba, ki jo potrebujete. Ljudje se lotevajo raznih duhovnih vaj, vendar jih to zadovolji samo za kratek čas. Če pa so vaše misli, besede in dejanja čisti, boste doživeli večno radost.

Utelešenja ljubezni!

Nespremenljivo je to, kar se ne spreminja v preteklosti, sedanjosti in prihodnosti. Kar se ne spreminja, je prava modrost. Kar se spreminja, je znak navezanosti, kar se ne spreminja, pa vodi v osvoboditev.

S pomočjo božanskega učitelja
spoznaj načelo osvoboditve,
spoznaj razliko med večnim in
minljivim.

Spoznaj skrivnost osvoboditve, zvok
soham,¹⁰

ki ga vsak posameznik nenehno
ponavlja,
ko je buden, ko sanja in v globokem
snu.

Verzi v teluščini

Pomen mantre osvoboditve soham morate spoznati ne glede na vašo veroizpoved ali narodno pripadnost. Danes se veliko ljudi razglašajo za Božje slednike, toda njihova dejanja ne odražajo njihovih besed. Njihove misli, besede in dejanja so polni neresnice in nepravilnosti. Njihova ljubezen je omadeževana s sebičnostjo. Potujejo po svetu, se predstavljajo kot Božji sledniki in hudo grešijo. Na prvi pogled se zdijo pobožni, toda njihova nagnjenja so grešna. Za denar upravljajo lastno življenje. Izogibajte se takšnih ljudi, ne pustite, da se vam približajo! Greh

je že, če jih samo pogledate!

Nekaj slednikov mi je dejalo: »Svami, radi bi se udeležili tvojega rojstnega dne, toda v službi nam ne dajo dopusta. Zato smo se odločili, da vzamemo bolniško, da bi lahko prišli k tebi.« Odvrnil sem jim: »To ni prav! Ni pomembno, če ne morete priti, vendar ne smete lagati!« Zavežite se, da boste vedno govorili resnico. Samo tako boste ugledali Gospodarja vsega stvarstva! Prečistite se z molitvijo. Modrost se bo naselila v vas, če boste molili:

Annam Brahma
Raso Višnulcu
Bhokta devo Mahešvara

Nobene druge duhovne vaje ne potrebujete!

Za duhovne iskalce je predpisanih devet poti, ki vodijo do Boga. To so: poslušanje, petje, premišljevanje o Bogu, služenje Bogu, pozdravljanje Boga, čaščenje, poslušnost, prijateljstvo z Bogom in predaja Bogu. Sklenite prijateljstvo z Bogom. Če bo vaš prijatelj Bog, bo vaš ves svet! Toda danes nesrečneži izgubljajo svoje prijateljstvo z Bogom. Ni lahko postati Božji prijatelj, vendar si morate z vsemi silami prizadevati, da bi to postali. Ko boste postali Božji prijatelj, morate to prijateljstvo polno izkoristiti s pomočjo duhovne vadbe. Ne zapravljajte časa za besedičenje!

Utelešenja ljubezni!

Naj bodo vse vaše besede resnične. To je nauk, ki ga morate danes osvojiti. Resnica je Bog! Zato nikoli ne skrenite s poti resnice.

Študentje!

Tukaj se šolate in poslušate Svamijeve nauke, zato si prizadevajte, da bi postali vzorni posamezniki. Ljudje iz daljnih krajev hrepenijo po priložnosti, da bi me lahko obiskali. Blagoslovljeni ste s sveto priložnostjo, da stalno bivate v Božji prisotnosti, zato jo izkoristite! Vaše besede naj ne bodo nikoli grobe. Nikoli ne govorite neresnice. Včasih

⁸ Mantra, s katero posvetimo jed Bogu.

⁹ Hrana je Brahma, njeno bistvo je Višnu, jedec pa je Mahešvara.

¹⁰ Soham ali "jaz sem Bog" je zvok našega diha: so za vdih in ham za izdih.

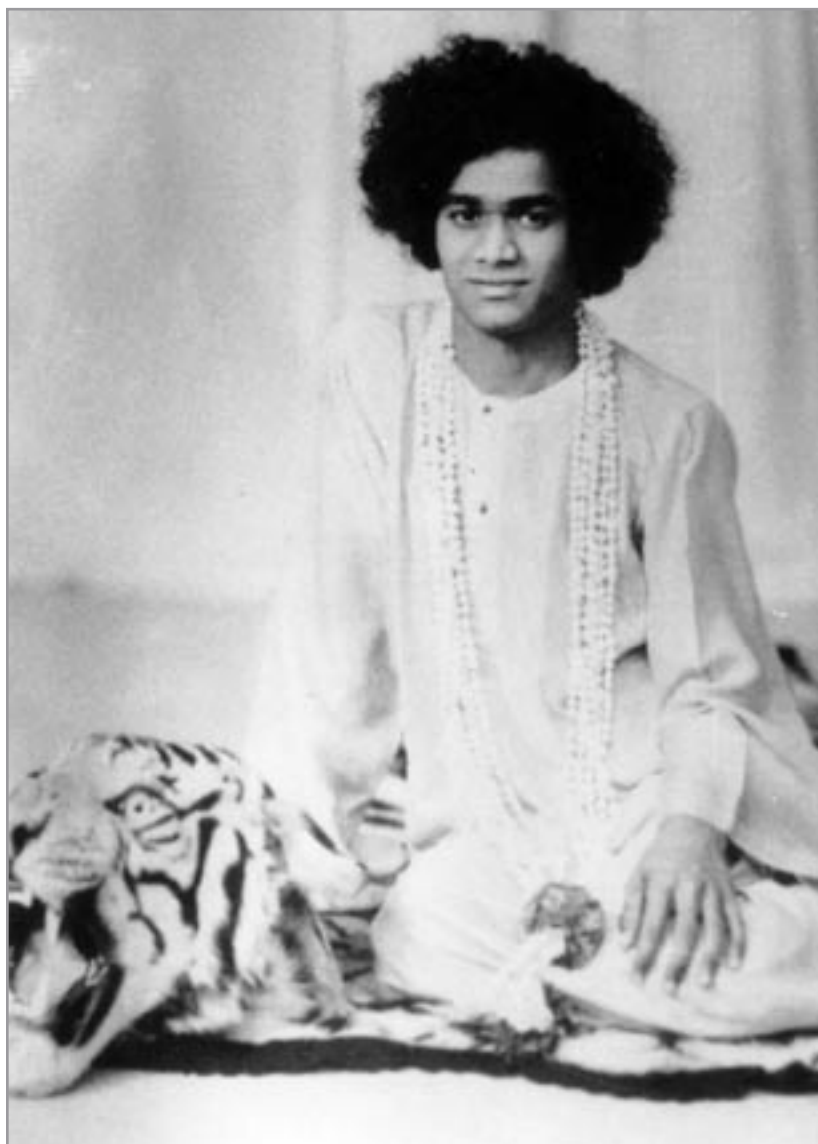

vas lahko resnica resno ogrozi. V takšnih okoliščinah ne govorite resnice niti neresnice: takrat morate molčati! Preseči morate dvojnost resnice in neresnice. Zdaj, ko ste v cvetu mladosti, je najboljši čas, da se odpravite po poti svetosti. Odpravite se na pot zgodaj, vozite počasi in prispite varno na cilj!

Praznovanje mojega rojstnega dne me niti najmanj ne zanima. Sledniki so za to priložnost želeli pripraviti več prireditev, vendar jim nisem dovolil. Odločil sem se, da vam spregovorim samo zato, ker ste se zbrali v tako velikem številu. Zame je vsak dan praznik. Vedno sem blažen. Sem utelešenje blaženosti! Kakšne blaženosti? To ni radost, ki vam jo lahko podeli nekdo drug. Ne čakam na druge, da me osrečijo. Moja blaženost prihaja iz moje notranjosti!

Bog je utelešenje večne blaženosti, je absolutna modrost! Bog ne pozna dvojnosti in nasprotij. Je širen kot nebo. Je cilj, ki ga opisujejo sveti spisi. Je večni, čist, nespremenljiv, priča vsega delovanja uma. Bog je onkraj dometa uma in treh kvalitet satve, radžasa in tamasa.¹¹

Sem onkraj vseh atributov. Verjemite ali ne, sem utelešenje blaženosti. Sami ste krivi, če tega ne verjamete. Vse, kar počnem, je za vaše lastno dobro, za vašo blaginjo in srečo. Živite srečno in neomadeževano življenje. To je vse, kar želim od vas. Nikoli me ne tarejo skrbi in nikoli ne trpim. Čemu bi skrbel, če imam vse? Ničesar si ne želim. Vse, kar rečem in storim, ni za moje dobro, temveč za vaše. Prišel sem zaradi vas. Zato izkoristite priložnost! Vedno sem vam pripravljen priskočiti na pomoč, če so vaše misli čiste. Naj bo vaše življenje božansko. Včasih se ne pogovarjam z vami. Takrat pomislite: »Mogoče sem kaj zagrešil in se Svami zato ne pogovarja z mano...« Toda ni v moji naravi, da bi iskal napake pri drugih ljudeh. Vedno vidim samo svetost. V vas vedno vidim samo dobro. Napake, ki jih vidite pri drugih ljudeh, so zgolj plod vaše lastne domišljije. V

drugih vidite slabo zato, ker ste vi sami slabi. Toda jaz vidim dobro tudi v slabem. Zato nikar ne dvomite o Svamiju. Dvomljivca bodo pokopali njegovi lastni dvomi. Naj bo vaša vera neomajna!

Utelešenja ljubezni!

Široko odprite vrata gostom in jih primerno pogostite. Ljubite vse! Nahranite lačne! Samo tako boste lahko mirno spali. Uskladite svoje misli, besede in dejanja. To je največja modrost. Vnesite nespremenljivost v svoje življenje! To vas bo na koncu osvobodilo. Oklevanje vam bo prineslo nesrečo. Pohajkovanje po stranpoteh je lastnost opičjega uma, toda vi ste ljudje. Rodili ste se v človeškem telesu, zato

umirite svoj um. Človeška narava predstavlja osvoboditev, opičji um pa navezanost.

Utelešenja ljubezni!

Za letošnji rojstni dan se morate naučiti zelo pomembno lekcijo: ne zapravljajte časa za prazno besedičenje. Izgubljenega časa ni mogoče nadomestiti. Resnica je Bog. Ni večje dharمة¹², kot je spoštovanje resnice. Zato hodite po poti resnice in bodite pravični.

Bhagavan je svoj govor zaključil z bhadžanom Sathja dharmamu santhi premalato.

Prevedla: Ljubica

¹¹ Kvalitete, ki prevevajo stvarstvo: satva – mir, dobrot, plemenitost, dobrodejnost, čistost in nesebičnost; radžas – dejavnost, strast, burna čustvenost, želje, sebičnost; tamas – negibnost, tema, neznanje, popolna pasivnost.

¹² Zakon, ki govori o družbeni slogi in posameznikovih pravicah in dolžnostih; pravičnost, ki se izraža skozi skladnost misli, besed in dejanj.

Bog je “jaz”

Vsi ljudje hrepenijo po
prijetnem življenju, vplivnem
položaju in obilju.
Malo jih pa hrepeni po dobrem
umu, modrosti in dobrem
značaju.
Kaj naj še povem zbrani množici
plemenitih duš?
(pesem v teluščini)

Utelesenja ljubezni!

V tem svetu vsak, od berača do milijonarja, od tepčka (pamare) do razsvetljene duše (paramahamse), zase uporablja besedo jaz. Če bi imele ptice in zveri moč govora, bi tudi one zase uporabljale besedo jaz. Ta beseda ima velik pomen v duhovni književnosti in indijski sveti spisi Upanišade jo natančno pojasnjujejo. »Jaz sem Bog« (aham Brahmasmi) pravi upanišadski rek. Iz tega stavka je razvidno, da je beseda jaz obstajala že pred Božjim imenom Brahma. Imena božanskih utelešenj, kot sta Rama in Krišna, se nanašajo le na njihovo telesno podobo in ne na njihovo božanskost. Njihovo resnično in večno ime je »Jaz« (Aham). »Jaz« je prvo Božje ime. Ljudje naslavljajo Boga z imeni po svoji izbiri, toda pravo Božje ime je »Jaz« (Aham).¹⁴

Za človekovo zaslepljenost je kriv um. Mogoče je vzgojiti popolnoma ravno drevo. Iz kamna je mogoče izklesati čudovit kip. Zelo težko pa je uravnati in umiriti um. Cilj vse naše duhovne vadbe (sadhana) je usmeriti um na pravo pot. Ljudje se lotijo različnih duhovnih vaj, ki prinašajo zgolj začasno zadovoljstvo. Samo tisti, ki dojame pomen »Jaz« (Aham), lahko doživi trajno radost. Ljudje Bogu pripisujejo različna imena in oblike, niso pa sposobni dojeti Boga.

Ali lahko zgradiš tempelj Njemu, ki je vseprežemajoč?

Ali lahko držiš svetilko Njemu, ki se blešči kot na milijarde sonc?

Ali lahko nadeneš podobo Njemu, ki ga celo stvarnik Brahma ne more doumeti?

Ali lahko daš ime Njemu, ki biva v vseh bitjih?

Ali lahko daruješ hrano Njemu, ki v svojem trebuhu nosi celo veselje?

(pesem v teluščini)

Utelesenja ljubezni!

V tem fizičnem minljivem svetu, ljudje častijo Boga z različnimi imeni in v različnih podobah. A v resnici je »Jaz« (Aham) edino pravo in večno Božje ime. V štirih Vedah je

ta resnica zapisana v štirih temeljnih stavkih mahavakjah: Bog je najvišja zavest (pradžnanam Brahma); jaz sem Bog (aham Brahmasmi); to, kar si (tattvamasi); ta bit je Bog (ajam atma Brahma). Vede pravijo tudi, da se je Eno po lastni volji razmnožilo in postalo Mnogo. Obstaja samo en absolut, toda modreci ga imenujejo z različnimi imeni. Bog je samo eden: »Jaz« (Aham).

Um s številnimi zvijačami poskuša človeka pripraviti do tega, da bi pozabil na resnico. Narave uma skoraj ni mogoče razumeti. Muhe in komarji sedejo na vsak predmet, ognju pa se nikoli ne približajo. Prav tako um privlačijo materialne stvari, medtem ko beži od Boga. Um je potrebno prečistiti, ga naučiti nesebičnosti in ga nenehno usmerjati k Bogu. To je prava duhovna vaja. Cilj vseh duhovnih vaj je nadzor nad umom.

Poznamo devet oblik predanosti Bogu: poslušanje (sravanam), petje (kirtanam), premišljevanje o Bogu (Višnusmaranam), služenje Njegovim lotosovim stopalom (padasevanam), pozdrav Bogu (vandanam), čaščenje (arčanam), uslužnost (dasjam), prijateljstvo (sneham) in predaja (atmanivedanam). Pri vsaki od teh devetih oblik bogoslužja mora biti um popolnoma osredotočen na Boga. (Svami je zbranim pokazal svoj robec in postavil vprašanje.) Kaj je to? Rekli boste, da je kos blaga. Toda ni samo to. Je skupek niti. Bombaž spredejo v niti, iz katerih potem stkejo tkanino. Tako tudi vi niste samo ena oseba, ampak tri: kar mislite, da ste (fizično telo); kar drugi mislijo, da ste (um); in kar resnično ste (duša). Vaše pravo bistvo je »jaz«, Bog, Gospod. On nima določenega imena in podobe. Je brez atributov, čist, večni, zadnje prebivališče, neskončen, neomadeževan, razsvetljen, osvobojen, utelešenje svetosti. Vsa imena in podobe, ki jih človek pripisuje Bogu, so nastale, da bi zadovoljile ljudi, zato se potrudite, da bi videli Gospoda v vseh podobah.

Vodilo »jaz« ni polarno, je večno, polno sijaja in najvišje blaženosti. V njem najdeš vse. Ko te nekdo vpraša,

kdaj si prispel, mu odvrneš: »Jaz sem prispel včeraj.« Ali se ta »jaz« nanaša nate ali na tvoje telo? Tvoje telo je prispelo včeraj in ne ti. Ker si se poistovetil s tem telesom, misliš, da si prispel včeraj. Na ulici slučajno padeš in si zlomiš nogo. Nato rečeš: »Zlomil sem si nogo.« Razmisli o tem stavku! Ko praviš »zlomil sem si nogo«, nakažeš, da nisi noga. Torej nisi telo. Kdo si ti, ko govoriš, to je »moje telo«, »moj um«, »moj razum«? Če o sebi razmisliš na ta način, boš dojel, da nič od tega ni tvoje pravo bistvo. Tvoje telo je tvoje obličje (akara), medtem ko je tvoje resnično bistvo »jaz« čista blaženost (ananda). Vodilo »jaz« se ne nanaša na telo. Ljudje vsak dan uporabljajo besedo »jaz« ne da bi resnično razumeli njegov pomen. »Jaz« je skupen vsem, bogatim in revnim. Bog prežema vse veselje. Bog je vseprisoten kot »jaz«. Kjer je »jaz«, tam je Bog. Verjemite v to! Ko pravite »Jaz sem Bog«, je »jaz« pred Božjim imenom. Torej je »jaz« prvo Božje ime.

Bali je bil plemenit kralj, nesebičen in goreč slednik. Ljudje podcenjujejo berače, zato si je Narajana¹⁵ nadel podobo pritlikavca (vamane), ko je šel Balija prosit za miloščino. Prosil ga je za tri korake zemlje. Bil je zelo majhen in njegova stopala so bila drobna. Vendar je v treh korakih premeril tri svetove. Kraljev učitelj, modrec Sukračarja, je Baliju svetoval, naj ne usliši pritlikavčeve želje. Povedal mu je, da to ni običajno bitje, temveč sam Narajana. Vendar se Bali ni zmenil za njegov nasvet, ker je moral držati svojo obljubo ne glede na to, kar se bo zgodilo. Ni ubogal svojega učitelja, temveč se je predal Bogu. Božje sposobnosti so neskončne. Za Boga nič ni nemogoče. Pritlikavec je vse tri svetove premeril s svojimi koraki. Ti trije svetovi so zastopani v besedah bhur bhuvah suvaha. Bhur predstavlja materialni svet, bhuvaha predstavlja svet misli ali um, suvaha pa dušo (atmo). Vsi trije svetovi obstajajo v človeku.

Kerala je domovina požrtvovalnosti, vere in predanosti. Noben berač tam ne ostane praznih rok. Tam vsak daruje, kolikor zmore. To je sveta

¹³ Onam – na ta praznik se Indijci spominjajo dneva, ko je Bog, utelešen kot pritlikavec Vamana, obenem ponižal in blagoslovil cesarja Balija. Na ta dan jedo banane – le-te je potrebno najprej olupiti, tako kot se je Bali moral očistiti grenke lupine sebičnosti in oblastnosti preden se je lahko zlit z Bogom.

¹⁴ »Jaz sem« je tudi pomen judovskega oz. krščanskega imena za Boga, Jahve.

¹⁵ Drugo ime za boga Višnuja.

dežela, kjer se je rodil Bali. Na tem svetu mnogi radodarno darujejo zemljo, govedo, hrano, oblačila in zlato. Balijeva žrtev pa je bila mnogo večja: Bogu je podaril samega sebe. Sčasoma se je tudi v Kerali marsikaj spremenilo, toda Kerala je še vedno znana po veri in predanosti. Tam se je rodil veliki Božji častilec Prahlada. Tako kot se zaradi Boga Bali ni uklonil zahtevi svojega učitelja, tako je tudi Prahlada nasprotoval željam svojega očeta in se popolnoma predal Bogu. Take plemenite duše so se rojevale v sveti deželi Kerali!

Današnji znanstveniki v svoji nevednosti zanikajo obstoj Boga. Ni prostora, kjer ne bi bilo Boga. Bog prežema celo vesolje z rokami, nogami, očmi, glavo, usti in ušesi. To je govoril tudi Prahlada: »Nikoli ne misli, da je Bog samo na enem mestu. Našel ga boš, kjerkoli ga boš iskal.« (Pesem v teluščini.) Njegova vera je bila neomajna. Hiranjakasipu je bil velik znanstvenik. Odpotoval je vse do sonca in dosegel zvezde. Ko se je dotaknil Severnice, se je stresla vsa Zemlja. Nihče drug ni bil tako pogumen kot on. Še danes noben znanstvenik ne more ponoviti, kar je dosegel Hiranjakasipu. Toda kljub vsej svoji srčnosti in pogumu, Hiranjakasipu ni mogel razumeti Boga. Človek lahko Boga razume samo skozi ljubezen. Ni druge poti, ki bi te pripeljala k Bogu. Samo ljubezen ti omogoči, da se predaš Bogu.

Utelesenja ljubezni!

»Jaz« in ljubezen sta eno in isto. Brez ljubezni človek ne more obstajati. V obliki »jaza« ljubezen sije v vsakem človeku. Žarnice brez električnega toka ne morejo svetiti. Prav tako telo ne more delovati brez »jaza«. Zaradi »jaza« oči vidijo, ušesa slišijo in jezik govori. Ne vidijo oči, temveč »jaz« vidi skozi njih. Kadar zapreš oči, ne vidiš ničesar. Svetloba v očeh je Bog. Resnično ni prostora, kjer ne bi bilo Boga. Vsa imena in podobe so odraz Boga. Zato pravijo, kogarkoli pozdraviš, pozdraviš Boga, in kogarkoli obrekuješ, obrekuješ Boga.

Utelesenja ljubezni!

Če želite, da bi vas drugi spoštovali, najprej vi spoštujte druge. Prav tako ljubite vse in vsi vas bodo ljubili. Ljubezen je temelj »jaza«. To naj bo vaš cilj. V vsaki sobi v hiši je stikalo, s katerim lahko prižgete luč. Vsa ta stikala pa nadzira eno samo glavno stikalo. Podobno so oči, ušesa, jezik, in druga čutila različna stikala, ki jih nadzira glavno stikalo »jaz«. Samo ko je vključeno glavno stikalo, bo življenje v vseh delih telesa. »Jaz« je resnica. Resnica je Bog. Bog je resnica. Bog je ljubezen. Živite v ljubezni! Nobene druge duhovne vaje ne potrebujete, da bi dojeli to resnico in jo udejanjali. Bog je večna priča naših misli, besed in dejanj. Vsak časti Boga z imenom in podobo po lastni izbiri. V resnici so vse podobe Njegove. Zato spoštujte in ljubite vse. Življenje je širjenje ljubezni. Ne bodite ozkosrčni. Človeško rojstvo je najdragocenejše od vseh. Sam Bog se utelesi kot človek. Tega morda ne boste verjeli, če boste opazovali samo telo. Kar je pomembno, je notranja resničnost (jaz) in ne telesna podoba. Na trgu ljudje prodajajo sladkorne figurice različnih oblik: muce, psičke, srnjačke, itd. Kljub različnim oblikam, je cena teh figuric enaka. Nekaterim otrokom so bolj všeč sladkorne muce, drugim srnjački... Razlikujejo se samo po imenu in obliki, vse pa so narejene iz istega sladkorja. Ko takšno figurico kupiš, plačaš njeno sladko vsebino. Samo otroke privlačijo različna imena in oblike. Podobno navadnega človeka lahko zavede določeno ime ali podoba, pravi slednik pa temeljnega vodila nikoli ne spusti izpred oči. Ne pustite se zavesti imenu ali podobi. Spoznajta pravo naravo sebe in ga ljubite. To sebstvo poznamo kot »jaz« (aham) ali dušo (atmo). Imena in podobe se razlikujejo, temeljno vodilo pa ostaja isto. Človek bo postal božanski, ko bo dojel to resnico. Človek je vsemogočen. Človek je Bog. Zato Boga vedno upodablja v človeški podobi. Vsak človek ima srce. Srce (hridaja) je to, kar je izpolnjeno s sočutjem (dajo, karuno).

Ko bo človekovo srce res polno sočutja, bo na tem svetu zavladal mir. Ne bo več ljubosumja, sovraštva in jeze. Ko bo človekovo srce prežeto s sočutjem, bo v človeku vladal mir. Ljudje mislijo, da je duhovno srce isto kot fizično srce. Duhovno srce je v resnici vse prežemajoče vodilo duše (atme): »jaz« (aham).

Nihče dragocenosti ne hrani tam, kjer jih lahko najde tat. Zakaj torej sočutje, potrpežljivost in ljubezen predajate v varstvo svojemu tatinskemu umu? Če pustite dragocen nakit v rokah tatov, kako ga boste dobili nazaj? Vaše duhovno srce naj varuje vaš nakit kreposti. Ne zaupajte ga tatinskemu umu. Vendar človek počne prav to. Ravna se po tem, kar mu narekuje um. Prepričan je, da je um temelj vsega njegovega delovanja. Kdor sledi svojemu umu je v resnici tat. Slediti bi morali svojemu razumu. Samo tako boste razumeli svojo dušo. Človek naj Boga časti s čistim srcem. Nikoli se ne ravnajte po svojem umu, saj se venomer spreminja. Človek, ki je obdarjen s plemenitimi lastnostmi in čistimi mislimi, je kot dragocen diamant. Toda to dragocenost je zaupal svojemu umu in zato ne more napredovati na duhovni poti. Naj bosta resnica in ljubezen vaš temelj. Resnica je samo ena. Ne omejujeta je čas in prostor. Človek bo mir in blaženost okusil šele, ko bosta nespremenljiva in večna resnica in ljubezen postali vodilo njegovega življenja.

Oba ministra, ki sta govorila pred menoj, sta me povabila, naj obiščem Kerala. Tokrat bom res obiskal Kerala. Od letošnjega leta naprej ima Kerala vse možnosti za znanstveni in tehnični razvoj. Ljudje mislijo, da se znanost in tehnologija razvijata samo v Karnataki in Andhri Pradesh, toda Kerala ju bo prehitela. Tudi ministrski predsednik je obljubil, da bo Kerala prejela vso potrebno podporo in pomoč. Kerala se bo visoko povzpela. Indijska kultura nas uči, naj govorimo resnico in naj bodo naša dejanja pravična. Kerala je dežela resnice, ljubezni in pravičnosti. Zato bom letos obiskal Kerala. Prebivalci

---

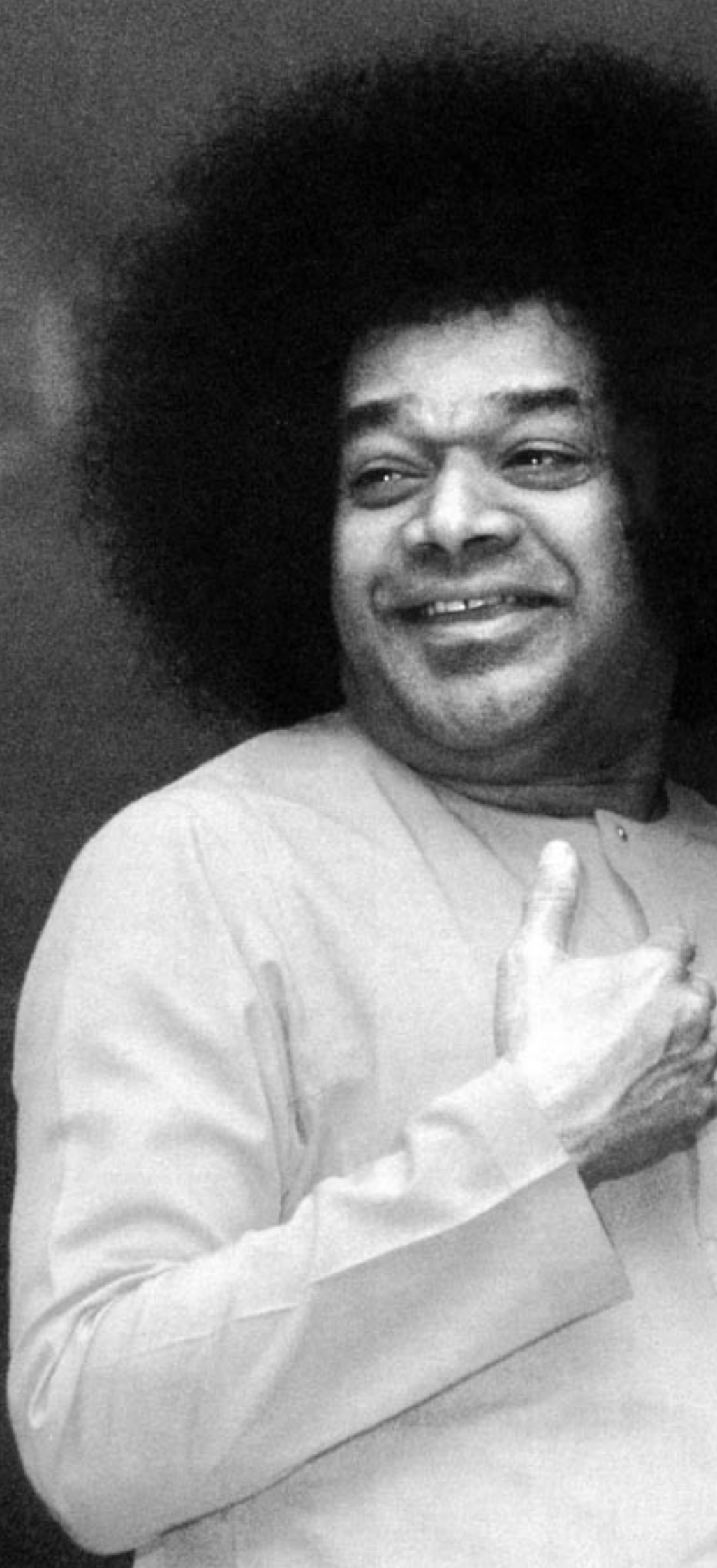
Kerale so mehkega srca in polni ljubezni. V politiki ljudje govorijo eno, počnejo pa nekaj povsem drugega. Duhovnost poudarja skladnost misli, besed in dejanj. Kmalu se bo Kerala razvila v idealno državo. Kerala je prva v mnogih pogledih. Še monsun najprej nastopi v Kerali in se šele nato razširi drugod po Indiji. Takšna dežela je ljuba tudi Bogu. V Kerali lahko dejansko začutite Božjo prisotnost. V mestu Siddhashrami so se rodili vladar Bali, božje utelešenje Vamana in modrec Džamadagni. Ime Siddhashrama pomeni mesto izpolnitve in uspeha. Prav zato se je modrec Višvamitra odločil, da bo delal pokoro prav tam. Siddhashrama je zaslovelo prav zaradi njegovega spokorjenja. Pa ne samo to! Tam so se rodili in spokorili številni modreci. Malo jih je, ki se tega zavedajo. Višvamitra je bil najprej kralj. Kasneje se je vsemu odrekel in se odločil za pokoro. Imenovali so ga Kraljevski modrec (Radžariši). Ko je spoznal Vašišto, ki so ga klicali Božji modrec (Brahmariši), se je Višvamitra odločil, da si bo pridobil enak naziv. Človek lahko postane božji modrec, ko se popolnoma odreče sovraštvu. Vašišta je dosegel raven Božjega modreca zato, ker v sebi ni premogel niti trohice sovraštva. Višvamitra je tudi postal Božji modrec, ko se je odrekel jezi in sovraštvu. On je tisti, ki je zaslužen za sveto poroko Site in Rame. S tem se je uresničila njegova želja po poroki med naravo (prakriti) in Bogom (Paramatmo). Takoj po poroki se je umaknil v samoto divjine.

Utelešenja ljubezni!

Ljubite vse! Ne sovražite nikogar! Ljubite celo svoje sovražnike. Če se v vas pojavi še tako majhna sled jeze ali sovraštva, jo nemudoma pretopite v ljubezen. Tako boste tudi vi postali veliki modreci (rišiji)!

Svami je govor zaključil z bhadžanom Prema mudita manase kaho.

Prevedla: Dubrovka

UTRINKI IZ PRAZNOVANJA SAI BABOVEGA ROJSTNEGA DNE

na notranjega učitelja je bila globoka notranja radost, lahkotnost, svoboda in zadovoljstvo.

Večer je bil najprej začinjen s spoznanjem o nesprejemanju vseh in vsega, s transformacijo in prošnjo po sprejemanju vseh in vsakogar ter zavedanju, da med nami ni razlik, saj smo vsi Bit, Zavest, Blaženost. Iz ločenosti v enost, iz žalosti v veselje, iz teme v luč! Globoko ponotranjeno in v razgovoru z notranjim bistvom. Mir, globok mir...

*

Zelo mi je bilo všeč oblikovanje meditativnega vzdušja z Babovimi mislimi, ki se širijo iz našega centra

V soboto 23. novembra smo se skupaj spomnili rojstnega dne našega ljubega učitelja. Ker nas Sai Baba vedno znova opominja, da je pravi rojstni dan takrat, ko se zavemo, kdo v resnici smo, smo se tokrat odločili Njegov rojstni dan praznovati na nekoliko drugačen način. Želeli smo se tesneje povezati s svojim notranjim glasom, z Njim, ki biva v našem srcu. Zbrali smo se že ob 10. uri zjutraj na Čevljarskem mostu, kjer smo postavili stojnico z vsem potrebnim za izdelavo čestitk, ki pa so bile nekaj posebnega. Med materialom so bile tudi Sai Babove misli, s katerimi so mimoidoči krasili svoje čestitke in tako širili sporočilo ljubezni in miru. Popoldne smo v tišini krenili na Rožnik. Med potjo smo premišljevali o ovirah, ki nam preprečujejo, da bi jasno slišali svoj notranji glas in si jih zapisovali. V

globokem premišljevanju smo prišli na vrh, kjer smo svoje sezname darovali ognju. Z lažjim srcem smo se vrnili v mesto, kjer smo se že čez dve uri ponovno sestali v Sai centru. Na vrsti je bil večerni program. Zbrani v tišini smo prebirali Sai Babove besede o našem božanskem izvoru in prepevali pesmi Njemu, ki je prinesel luč v naše življenje. Člani krila mladih ljubljanskega Sai centra, ki so pripravili program, so zapisali svoje vtise o tem vsem nam ljubem dnevu...

Najbolj mi je bila všeč jutranja delavnica z otroci in odraslimi, ki so poleg njih pozabili na svojo odraslost in postali otroci. Neverjetno, koliko ljudi je pritegnilo in zanimalo, kaj se dogaja, predvsem otroke. Risali, lepili in širili so Babove misli naokrog. Sprehod po gozdu s kontemplacijo

na najboljši, najbolj sprejemljiv in najprijetnejši način. Meditativno in dejavno!

Koncentracija, Kontemplacija, Meditacija! Mir, razmišljanje, zlitje z Bogom, lep izbor besedil in globoka meditacija. Duhovno življenje v malem.

*

Na Čevljarskem mostu nisem toliko sodeloval. Pohod v tišini me je prijetno presenetil, saj nisem navajen, da bi bili na sprehodu tiho, zato je bila sprememba zelo dobrodošla. Všeč mi je bilo več stvari: obred upepeljevanja ovir na duhovni poti, »radijska igra«, ki je bila zame zvezda večera (pogovor med Svamijem in devetletnim dečkom), branje duhovnih besedil. Ker je moja žena tudi sodelovala pri branju, sva njeno besedilo tolikokrat ponovila, da sem ga znal skoraj na izust. Izbrane so

bile lepe pesmi, ki smo jih dobro izvedli. Všeč mi je bilo stopnjevanje energije na večernem dogodku.

*

Rojstni dan, ki je bil popolnoma drugačen, mi je bil pisan na kožo, saj smo se obrnili k svojemu bistvu. Bilo me je malo strah, kako bo potekalo druženje na Čevljarskem mostu. Strah je bil neupravičen, saj kjer je prisoten avatar, tam ni strahu. Samo vere mi je manjkalo. Druženje je bilo polno, igrivo, ustvarjalno, prijateljsko, z obilo lepih sporočil. Doživljala sem enost v različnosti. Na pohodu sem imela globok stik s svojo dušo, a kljub temu, da sem verjela v obred upepeljevanja ovir, sem bila presenečena nad lahkotnostjo, ki me je prevevala na poti z Rožnika, in nad notranjo radostjo. V meni je vse igralo...

*

Menim, da je bilo to eno boljših praznovanj Svamijevega rojstnega dne. Ljudje so sedeli pri miru več kot dve uri in pol!

*

Cel dan mi je bil všeč. Najlepše pa mi je bilo zvečer po koncu programa.

Mir.

V prostoru za čaščenje je v temi, ob pritajeni svetlobi sveč, vladalo sveto vzdušje, izpolnjeno z Njegovo ljubeznijo, ki je spominjala na vonj vrtnice.

Širila se je na vse strani.

Občutili smo jo lahko kot neskončen mir in slišali kot nežen zvok kitare, ki je ubrano povelečeval Njegovo slavo, ne da bi pri tem zmotil tišino.

Vse, kar je ostalo, je bil mir, neskončen mir.

In vonj po cvetju.

Krilo mladih
Sai center Ljubljana 1

Narava Boga in človeka, naš cilj in načrt ter čas...

Iz govora dr. Michaela Goldsteina¹⁶
Saievim slednikom

Dragi bratje in sestre, Sai Ram!

Vesel sem, da sem z vami in hvaležen sem Svamiju za to priložnost, da vam lahko spregovorim. Danes smo na dobrem mestu, skupaj na planetu Zemlji živimo od Boga dano življenje, da bi se lahko ljubili in si pomagali doživeti čisto ljubezen. Duhovno spoznanje je nenehno spoznavanje božanske zavesti. Zato smo se danes zbrali na tem mestu in zato živimo od Boga dano življenje. Kot sledniki Sri Sathye Sai Babe, kot iskreni duhovni iskalci, kot stvarni ljudje se zavedamo, kako pomemben je čas, ki ga preživimo na tem dobrem mestu in v tem človeškem telesu v življenju, ki nam ga je dal Bog. Ta čas pa je omejen. Zato se osredotočamo na najpomembnejše, na »naravo Boga in človeka, na naš duhovni cilj in naš načrt ter na čas.« Napočil je čas, da izostrimo svoj zorni kot in razmislimo o človeškem življenju od rojstva do samouresničitve, od

prihoda na ta svet preko ovir do potovanja onkraj vseh zablod! Sedaj je čas, da naredimo korak naprej na poti zavedanja naše lastne božanskosti.

Danes želim govoriti o teh temah, vendar se moram najprej vprašati: »Sem pripravljen, si to zaslužim?« Kaj pomeni »biti pripravljen« in »zaslužiti si«? Nedavno me je naš ljubljani Svami pomenljivo podučil o tem, kaj pomeni biti pripravljen in kaj pomeni zaslužiti si. Ta lekcija velja za vse nas, v vsakem trenutku in za vsa naša dejanja.

V Prashanthi Nilayamu sem se zaradi lastne navezanosti sprl s svojimi brati iz Sai organizacije. Spori rojevajo zagrenjenost in zaslepljenost. Zagrenjenost in zaslepljenost rojevata jezo. Jeza pa je čisto nasprotje duhovnosti. Tistega dne naj bi Svami spregovoril zbranim slednikom. Začel se je daršan, Svami se je sprehodil med zbrano množico in izžareval božansko ljubezen. Vsi smo sedeli in čakali na Njegov govor. Ponavadi pred Njim spregovori še kakšen drug

govornik, ki ga izbere Svami. Tisti dan me ni doletela ta čast. Toda Svami je pristopil k meni in me na moje veliko začudenje vprašal: »Goldstein, ali boš govoril?« Odgovoril sem mu: »Svami mi ni naročil, naj danes govorim, toda bom, če je takšna Tvoja volja.« Svami je odvrnil: »Ali si pripravljen?« Odgovoril sem mu: »Če je takšna Tvoja volja, sem pripravljen.« Obrnil se je in se zopet sprehodil med sledniki. Čez nekaj časa se je vrnil in zopet vprašal: »Si pripravljen?« Jaz pa sem mu odgovoril: »Če je takšna Tvoja volja, potem sem pripravljen.« Za trenutek je stopil v svoje prostore, se vrnil in se zopet sprehodil med sledniki. Preden je sedel v pripravljen naslonjač, je še tretjič stopil k meni in me vprašal: »Si pripravljen?« Takrat sem mu v svojem veselju, da me je Svami izbral, naj spregovorim zbranim slednikom v Njegovi božanski prisotnosti, vneto zatrdil: »Da, Svami! Pripravljen sem!« Svami pa se je sklonil in mi zašepetal: »Biti pripravljen je stanje notranjega jaza!«

Tedaj sem se zavedel pomena Njegovih besed! **BITI PRIPRAVLJEN IN ZASLUŽITI SI PRILOŽNOST JE ENO IN ISTO!** Mislil sem, da sem pripravljen, da lahko spregovorim zbranim slednikom, toda v resnici sem čutil nemir. Naše besede morajo odražati to, kar mislimo, čutimo in počnemo. Šele potem smo pripravljeni in šele potem si zaslužimo priložnost. Tedaj sem bil nemiren, sprl sem se zaradi določenih zadev v Sai organizaciji in torej nisem bil pripravljen, da spregovorim o miru in ljubezni. V sebi nisem bil miren in nisem čutil harmonije. »Biti pripravljen je stanje notranjega jaza.« Več kot očitno nisem bil pripravljen in zato tistega dne nisem spregovoril zbranim slednikom. Za nas Saieve slednike biti pripravljen in zaslužiti si priložnost pomeni isto. Svami nam s preprostimi besedami daje lekcije na mnogih ravneh.

Eden od razlogov, zakaj vam to pripovedujem, je dejstvo, da se številni izmed vas ne strinjajo s Sai organizacijo. Zato vas prosim, da pogledate globoko vase in vprašate

svojo vest, ki je vaš gospodar, ali so vaši občutki res plemeniti, duhovni, nesebični in vredni človeka. Želimo si duhovno izkušnjo, zato bolje spoznajmo sadove srečanj in programov Sai organizacije in spoznali bomo, da so to prave duhovne izkušnje in ne običajne, vsakdanje dejavnosti. Dovolite mi, da ponovim svojo današnjo mantró: »Narava Boga in človeka, naš cilj in načrt ter čas...«

Bog

Bog se utelesi med ljudmi, da bi jih oplemenitil in jim omogočil, da spoznajo lastno božansko bistvo in cilj človeškega življenja. Zato se ljudem kaže na različne načine. Bog je ustvaril naravo, da bi spoznali lastno božanskost. To je podobno skrivalnicam. Ker je vseprisoten, se Bog skriva vsepovsod. Iščemo ga zunaj nas, ko pa duhovno dozorimo, ga pričnemo iskati v lastnem srcu. Tam najdemo svoj pravi jaz, svoj božanski jaz, svoj popolnoma nesebičen jaz. Znanje o Bogu lahko črpamo iz vseh življenjskih izkušenj. Bog se človeku razkriva na veliko načinov. Nedvomno je najveličastnejši način Božje utelešenja v človeškem telesu, rojstvo avatarja, ki v človeški podobi hodi med ljudmi. Bhagavadgita pravi, da se to zgodi takrat, ko človeška civilizacija doživlja duhovni in moralni padec ter jo zagrinja tema. Bog pride na svet kot božanska luč, prinaša ljubezen in razsvetljenje, pomaga nam spoznati enkratne lastnosti prave človečnosti: plemenitost, značajnost in odličnost. Bog se predstavi v splošnih človeških vrednotah: resnici, pravičnosti, miru, ljubezni in nenasilju.

Sri Sathya Sai Baba se je utelesil prav s tem namenom. Premišlujte o tem in se veselite! Med nami je jagnje Božje in lev Božji! Sri Sathya Sai Baba, naš ljubljeni Svami, je milosten in sočuten, miroljuben in ljubeč. On je jagnje Božje! Sri Sathya Sai Baba, naš ljubljeni Svami, je vsemogočen, vseveden in vseprisoten. On je lev Božji! Sri Sathya Sai Baba, naš

ljubljeni Svami, v sebi na božanski način združuje moč, nedolžnost in znanje, dostopnost in neranljivost. Je jagnje Božje in lev Božji!

V vseh teh letih so me že velikokrat vprašali, zakaj tolikokrat potujem v daljno Indijo. Preden odgovorim, vsakokrat pomislim na svoje izkušnje s Svamijem v zadnjih petindvajsetih letih in se vprašam: Kdo med ljudmi pozna vse naše misli, občutke, besede, dejanja in sanje? Kdo med ljudmi je osvobojen zakonov časa in prostora, materije in energije, kot v naši nevednosti razumemo ožje stvarstvo? Kdo med ljudmi lahko potolaži nevedne in trpeče z enim samim pogledom, nasmehom, dotikom in še na druge, nam nezaznavne načine? Kdo med ljudmi je tako velikodušno in nesebično posvetil svoje življenje človeštvu, kdo nenehno daje in odpušča, nikoli ne jemlje in pozablja? Kdo med ljudmi tako spontano in prepričljivo govori večno resnico? Kdo med ljudmi lahko prebudi čisto in nedolžno ljubezen otroka v najtršem in najbolj ciničnem srcu?

Po mojih izkušnjah je to Sathya Sai Baba. To je zame dokaz Njegove božanskosti. Vendar pa prav Svami pravi, da se samo bedak odpravi v svet iskat Boga, saj Bog prebiva v srcu vseh ljudi. Mogoče sem v Indijo do sedaj tolikokrat potoval zato, ker sem trmast in trdosrčen. Toda, ko sem ob Sathyi Sai Babi, čutim neopisljivo ljubezen in radost. Njegovo življenje je ideal božanskosti, ki nas navdihuje k lastni duhovni preobrazbi. Sri Sathya Sai Baba nas uči o Božji naravi in poteh in nas navdihuje, da iščemo duhovni cilj življenja. Njegovo delo je dokaz Božje vsemogočnosti in nas spodbuja k posnemanju, da bi presegli svoje namišljene omejitve.

ČAS

Sri Sathya Sai Baba pravi: »Ne zapravite niti trenutka življenja, ki vam je bilo podarjeno. Čas je Božje telo.« Svami je kot božanska ura. Kazalci, ki se nevidno premikajo, so spremembe, ki jih On prinaša

svetu. Veliki kazalec, ki kaže minute, predstavlja premike, ki so komaj vidni. Predstavlja osebne spremembe, ki jih On prinaša vsakemu od nas. Mali kazalec, ki kaže ure in se premika skoraj nevidno, predstavlja tiste veličastne trenutke, ko Svami neposredno poseže v naše življenje in mi to nedvomno vemo. Spominjam se, kako je Svami pokaral slednika zaradi njegovega neprimerne vedenja. Sledniku so Svamijeve besede segle globoko v srce. Dejal je: »Svami, obljubim, da se bom od tega trenutka dalje bolje vedel.« Svami pa mu je odvrnil: »Ne od tega trenutka dalje, takoj zdaj!«

Svami želi, da bi dojeli, da je čas naše življenje in da nihče ne ve, kaj ga čaka naslednji trenutek. Kako lahko napravimo najdragocenejše - to, česar ni mogoče nadomestiti in česar ni mogoče izmeriti? To je čas našega življenja! Samo Svami ve, kaj nas čaka! Prisotnost Sri Sathye Sai Babe med nami v tem času in prostoru je Božja volja in Božje delo. Pravzaprav je med nas prišel sam Bog, da bi nas rešil iz prepada. To, da je On med nami v tem času in prostoru v podobi našega ljubljenega Svamija, je Božja volja in Božje delo. Začetek novega tisočletja je človeška volja in človeško delo. Človek je razdelil čas na posamezne enote glede na gibanje nebesnih teles, zato da bi na tem svetu deloval in se sporazumeval na določen, urejen način. Človek je čas razdelil na sekunde, minute, ure, dneve, tedne, mesece, leta, stoletja in tisočletja. Slaba stran te naše uporabne razdelitve časa je možnost odlašanja kot načina življenja. Samo človek odlašja in zamuja. Živali, ptice, mravlje in druga bitja takoj postorijo, kar morajo, samo mi prelagamo na jutri, kar bi morali storiti danes. Zabave nikoli ne zamudimo, ko pa se je potrebno učiti ali udejanjati božanske nauke Sri Sathye Sai Babe, nikoli nimamo časa.

ČLOVEK

Svami pravi, da moramo ponavljati: »Sem človek in ne žival.« Kaj to

pomeni? Velik filozof je nekoč dejal: »Samo znanje ni dovolj. Potrebno ga je udejanjati. Volja ni dovolj, potrebna so dejanja.« Zgodi se Božja volja! Naše telo je orodje za Božje delo. Naš um je rokodelec, ki z orodjem v roki izpolnjuje Božje delo. Naša vest je Božja luč v nas, ki vodi naš um, rokodelca, ki ravna s telesom, orodjem za Božje telo. Vest modro svetuje umu, ta pa upravlja s telesom. Naša vest spremeni naš um in telo v orodji za udejanjanje in ohranjanje slave Božje, ki je ljubezen. Ljubezen je Bog! Ljubi vse, služi vsem. To je Božje delo. Ali bomo vztrajali na duhovni poti življenja? Ali pa bomo podlegli bleščavi posvetnega življenja? Odločitev je naša, samo naša! Sem človek in ne žival...

Svami je duhovno anatomijo človeka opisal s prisposodbo kočije. Pravi, da so konji naši čuti, vajeti so naš um, kočija je naše telo, kočijaž je naš razum, potnik v kočiji pa je naša duša. Vprašajmo se, ali skozi to življenje potujemo kot božanski potniki ali kot vlečne živali! Odločitev je naša! Sem človek in ne žival...

Naše pomanjkanje samonadzora ne bi smelo nikoli omejiti naše lastne božanske narave. Boga si želimo doživeti na višavah božanske modrosti in z brezpogojno ljubeznijo. Naš um je rezervoar. Njegova vsebina mora ostati čista. Naša vest potegne na plan umazanijo in jo utopi v Božji zavesti. Hudournik čistosti odplavi človekove največje sovražnike: poželenje, jezo, pohlep, navezanost in zavist. Te potonejo, da bi lahko kristalne vode čiste, nesebične ljubezni zmočile tla naše človeškosti in da bi naša duša lahko vzcvetela. Zaupati moramo svoji vesti in vesti drugih ljudi. Tako se bo družba spremenila v milostno igro, v radosten in ljubeč pogovor med Gospodom, našim ljubljnim Saiem in Njegovim stvarstvom, človeštvom. Resnično smo bratje in sestre iz družine človeštva. Ali smo pripravljeni zaupati svoji vesti in vesti drugih ljudi? Odločitev je naša!

V našem življenju se srečujejo iluzija resničnosti, strah pred temo, svetloba in čistost, nevednost in

neizmerni zaklad samospoznanja. Da bi izpolnili svojo božansko usodo, moramo slediti zemljevidu, vtisnjenem v našem srcu, ki nas vodi po poti samospraševanja. Da bi lahko videli ta zemljevid, okusili nesebično ljubezen in modro upravljali s svojim življenjem v zunanjem svetu, potrebujemo luč, božansko luč! Bog daje luč svoje ljubezni vsem. Najdemo jo v sebi in zunaj nas. Najdemo jo vsepovsod! Svami pogosto pravi, da je v nas, poleg nas in okrog nas. Svami je Božja luč, ki nam omogoča, da doživimo brezpogojno ljubezen in vidimo zemljevid samospoznanja v našem srcu. Svami je luč! Luč je ljubeča božanska zavest.

CILJ

Kaj je cilj našega življenja? Na začetku je stvarjenje. Sledi civilizacija, nato spoznavanje samega sebe.

Najprej je stvarjenje. Naša pretekla dejanja določajo naš genetski ustroj in okoliščine našega rojstva. Rodimo se v okoliščinah, ki nam omogočajo, da se naučimo duhovne lekcije, ki nam je potrebna, da bi sprejeli duhovno nagrado, ki si jo zaslužimo, in da bi popravili pretekle napake. Torej, resnično žanjemo to, kar sejemo.

Sledi civilizacija. Vsi ljudje se zavedajo, da lahko kvaliteto življenja izboljšajo z mirom in ljubeznijo. Ljudje si prizadevajo najti cilj svojega življenja. Našo raven in mesto v civilizaciji določa naš značaj. Če smo radodarni in sočutni, smo svobodni in plemeniti. Če smo ozkosrčni in brezbrizni, lažnivi in sebični, smo ničvredni sužnji. Ničvrednež je suženj lastnega napuha in telesa. Ničvredneža zastrupi in zaslužnji želja po moči in čutni užitki.

Nato je spoznavanje samega sebe. Kaj je samospoznanje? Doživetje in zlitje z lastno božansko naravo. Življenje v stalnem in večnem zavedanju lastne božanske resničnosti. To je samospoznanje. To je božanski cilj našega človeškega življenja.

Najprej se rodimo in doživimo luč dneva. Nato se učimo in spoznamo luč ljubezni in modrosti. Nato

se poistovetimo s svojo zavestjo in postanemo eno z lučjo Boga. Spregledamo! Doživimo! Postanemo luč! Cilj človeškega življenja je torej stalno zavedanje ljubeče božanske zavesti, ki prežema vse stvarstvo. Ta zavest pa je brezpogojna ljubezen.

NAČRT

In kako nameravamo doseči svoj cilj? Nebesa so stanje uma, stanje popolne nesebičnosti. V tem stanju uma doživimo in živimo soham – jaz sem Bog. Postanemo Bog, postanemo božanska zavest, ki prežema vse naše izkušnje neskončne blaženosti. Nesebičnost, nenavezanost je stanje neskončne blaženosti. Je stanje samouresničitve. To so nebesa. Svami nam zagotavlja, da lahko nebesa dosežemo še za časa svojega človeškega življenja. Že sedaj lahko živimo v nebesih. Vse, kar moramo storiti, je poiskati nebesa v sebi.

Pekel je potemtakem tudi stanje uma. Če želimo, lahko svoje življenje spremenimo v pravi pekel. Za pekel je značilno neskončno število želja. Takoj, ko zadostimo eni želji, se pojavi nova po še več in boljšem. Želje po moči in užitku. Želje, ki jih nikoli ni mogoče dokončno izpolniti. Od tu izvirajo zaslepljenost in občutek nemoči, bolečina in obup. Postanemo nemirni in nespametni. V puščavi se spustimo v dir za vsakim prividom zunanjega sveta.

Nebesa ali pekel? Odločitev je naša! Recimo, da vsi izberemo nebesa in se odrečemo peklu. Kaj sedaj? Duhovna preobrazba je prebujanje naše lastne božanskosti. Naš Gospod, Sri Sathya Sai Baba, nas spreminja na veliko različnih načinov. Gospod je nezmotljiv in skrivnosten. Nikoli ne bomo razumeli, kako deluje na naše skromne umske sposobnosti. Do neke mere to lahko razumemo intuitivno samo takrat, ko nas sam navdahne. Tako pridobljeno znanje je izkustveno in ne zgolj na pamet naučeno. Ta razlika med naučenim znanjem in izkustvenim znanjem je zelo pomembna. To je modrost!

Svami nas uči, da je Bog zavest in

da je za zavest značilna brezpogojna ljubezen. Svetuje nam, naj se poglobimo v svoje srce, kjer bomo našli to zavest. Kako lahko to storimo? Kot posamezniki se med seboj zelo razlikujemo, toda te razlike so zgolj površinske. Smo bratje in sestre, otroci božanske matere in očeta. Toda vsem razlikam v zunanjem izgledu in okoliščinam navzlic nas družijo naša prava narava. Vsakega izmed nas duhovno prebudi nekaj drugega. Toda vse, kar počnemo, mora biti v skladu z božanskimi nauki. Naj vam to pojasnim s svojo lastno izkušnjo s Svamijem in Njegovimi nauki.

Pomembno je napraviti osebni duhovni načrt, ki obsega Svamijeve nauke, zadošča našim potrebam in ustreza našemu življenju. Šele potem, ko napravite duhovni načrt, se lahko posvetite duhovnim ciljem. Ta načrt je sestavljen iz devetih točk. Tri se nanašajo na naš osebni nazor, tri na naše odnose in tri na naša dejanja. Nazor, odnosi, dejanja. Kaj razmišljamo, kakšen je naš odnos do zunanjega sveta in kaj počnemo na tem svetu. Vsi moramo določiti svoj nazor, odnos in dejanja. Opazovati moramo svoje misli, občutke in dejanja, da bi lahko napredovali. Naj najprej opišem teh devet točk. Svoj opis bom tam, kjer bo le mogoče, pospremil s svojimi izkušnjami s Svamijem. Najprej jih želim naštet!

NAZOR:

1. Naj te ne skrbi preteklost. Namesto tega se uči iz preteklih napak.
2. Naj te ne skrbi prihodnost. Namesto tega načrtuj, kako boš uresničil zadane cilje.
3. Naj te ne skrbi, kaj o tebi mislijo drugi in kaj se dogaja po svetu. Vsi ljudje naj bodo tvoji božanski bratje in sestre in vsi dogodki naj bodo od Boga dane priložnosti za služenje.

ODNOS:

4. Vedno bodi ljubeč do vseh.
5. Vedno bodi srečen.
6. Naj te vedno izpolnjujeta notranja tišina in mir.

DELOVANJE:

7. Svoj um očisti vseh slabih misli, preden pustijo sled in povzročijo čustvo ali dejanje. Dovolj plemenitim mislim, naj zorijo, dokler ne rodijo plemenitih dejanj.
8. Sledi svoji vesti in deluj brez odlašanja s polnim zaupanjem v svoj glas vesti.
9. Osredotoči se na Svamija, Njegovo ime, obličje, ljubezen, besede, dejanja, na vsega Svamija, saj je On vse!

1. Pozabi preteklost, živi v sedanjosti!

Iz preteklosti se moramo učiti, ne smemo pa se z njo obremenjevati. Naučiti se moramo živeti sedaj, v sedanjem trenutku. Ne smemo dopustiti žalosti in preteklim napakam, da nam pokvarijo sedanjost ali prihodnost.

Že med svojim prvim obiskom v Indiji sem vedel, da bom Svamijev slednik do konca svojega življenja. Vedel sem, da sem našel ljubezen svojega življenja, izvir svoje življenjske izpolnitve. To je bilo pred več kot šestindvajsetimi leti. Vedel sem, da bom vedno sledil Svamiju. Kaj pomeni »slediti Svamiju«? To pomeni »slediti duhovni poti«. In kaj je končni cilj duhovne poti? Zlitje z Bogom, spoznanje o samem sebi. Pred tem sem živel zelo posvetno življenje in skrbelo me je, da bodo moje pretekle napake ovirale moj duhovni napredek. Zadnji dan mojega obiska v Indiji sem tik pred odhodom iz ašrama sedel v templju in čakal na jutranje petje svetih pesmi. Ko sem tako sedel in poslušal petje, so me začele skrbeti moje pretekle napake. Čutil sem nemoč in obup zaradi moje preteklosti. Mislim, da mi zaradi moje preteklosti ne bo dano prispeti na konec duhovne poti, čeprav bom vedno sledil Svamiju. Premišljal sem o svoji preteklosti, ki je v mojih mislih zrasla v nepremostljivo oviro. Potem pa sem nenadoma na ramenu začutil roko. Bil je Svami! Skozi

zadnji vhod je vstopil v tempelj in se mi približal s hrbtne strani. Položil mi je roko na rame, me pogledal v oči in dejal: »Pozabi na preteklost!« In odšel. Pustil me je samega, jaz pa sem planil v jok. Počutil sem se, kot da me je odrešil. Gospod je dejal: »Pozabi na preteklost!« Težko breme preteklih napak, žalost in krivda so se razblinili. Takšna je Gospodova moč...

2. Naj te ne skrbi prihodnost, živi v sedanjosti!

Pred mnogimi leti je živel Saiev slednik, ki je bolehal za rakom. Zdravili so ga s kemoterapijo in zaustavili napredovanje bolezni. Ta slednik je Svamija redno obiskoval in ga prosil za pomoč. Živel je veliko dlje, kot so mu napovedovali zdravniki. Nekega dne je pristopil k meni in mi povedal, da je pravkar prispel v Indijo potem, ko je zavrnil ponovno zdravljenje s kemoterapijo. Prosil me je, naj zanj posredujem pri Svamiju. Ker je že večkrat prej govoril s tem človekom, sem Svamiju samo omenil, da se je vrnil v ašram, da se boji smrti in ga prosi, naj ga ohrani pri življenju. Svami mi je odvrnil: »Ta človek boleha za rakom že dvanajst let. Vsakič, ko je v vseh teh letih prišel k Svamiju, je razmišljal samo o svoji bolezni in smrti. Svami mu je podaril dvanajst let življenja, on pa tega ni izkoristil. Vseh dvanajst let je mislil samo na smrt.« Kljub temu pa ga je Svami uslišal in ga ohranil pri življenju.

Premišljevanje o prihodnosti nam ne sme preprečiti, da bi cenili sedanjost. Svami nam govori, naj živimo v vseprisotni sedanjosti!

3. Naj te ne skrbi, kaj drugi ljudje govorijo o tebi in kaj se dogaja po svetu!

Svami pravi, da so v vsakem izmed nas v resnici tri osebe: oseba, za katero mislimo, da smo (telo), ta, za katero drugi mislijo, da smo (um) in to, kar v resnici smo (duša). Nismo ne telo in ne um. Smo Božja duša,

ki si je nadela človeško podobo. Zato naša čustva in dejanja ne smejo biti odvisna od drugih in zunanjih dejstev. Naša motivacija, usmeritev in usoda naj bodo v rokah našega pravega gospodarja: naše vesti.

Četrta peta in šesta točka, ki se nanašajo na naš odnos do sveta, govorijo o tem, da bodimo ljubeči, srečni in izpolnjeni s tišino in mirom.

4. Bodi ljubeč!

Sri Sathya Sai Baba, naš ljubljeni Svami je prišel, da bi prižgal luč ljubezni v srcu človeštva. Ta luč je čista in neomadeževana s sebičnostjo. Ta luč podeli odrešenje in preobrazbo. Duhovna ljubezen je nesebična in brez želja. Ljubezen brez potrebe po posedovanju ljubljenih oseb. Čista, brezpogojna, božanska ljubezen. V naših različnih odnosih se učimo ljubiti kot ljudje, da bi sčasoma lahko Bogu v enaki meri vračali Njegovo ljubezen do nas. To je najpomembnejša od devetih točk. Če resnično ljubimo, bo vse drugo prišlo samo od sebe. Vse stvarstvo je kot Božja misel in življenje je kot Božji sen. Boga si zamišljamo kot misleca, ki je načrtoval vesolje, in kot snovalca, ki je zasnoval življenje. Bogu pripada vse stvarstvo in prisoten je vsepovsod. Toda Bog je večji kot stvarstvo, ki izvira iz Njega. Tako tudi božanska ljubezen vsebuje vse človeške občutke, kot so naklonjenost, spoštovanje in čaščenje. Toda, ker je Bog večji od svojega stvarstva, tudi božanska ljubezen presega vse izraze in izkušnje ljubezni naše človeške družine. Božanska ljubezen je čista in nesebična. Božanska ljubezen odrešuje in spreminja.

Kako mi, Saievi sledniki, ljubimo Svamija? Kako bi morali ljubiti Svamija? Večina nas ima trdo srce. Nekateri v svojem srcu nosijo ogromne granitne bloke, drugi samo peščena zrna. Odpreti moramo svoje srce in ga omehčati! Na površini nas privlači Sai Babova prikupna zunanost in očarani smo nad

Njegovo božansko osebnostjo. Ali to ni ljubezen? Seveda je, vendar to ni dovolj! Na globlji ravni nas navdihujejo Sai Babove plemenite besede in junaška dejanja, ki jim poskušamo slediti. Ali to ni ljubezen? Seveda je, vendar to ni dovolj! Na koncu spoznamo, da je Svami utelešenje najvišjih, najplemenitejših in najresničnejših plati nas samih. Poglobimo se vase in ugledamo božansko luč resnice in ljubezni. Spoznamo, da je to naše duhovno srce, ki je naša prava narava in ki je eno z Bogom. Konec je vse sebičnosti! Med Bogom in nami ni več razlike in zlijemo se z Bogom. Potruditi se moramo, da bi lahko na ta način ljubili Boga!

Ljubezen do Boga ima velik vpliv na naše življenje. Ko ljubimo Boga, se potopimo v ocean nesebičnosti. Ko zaplavamo v vode nesebičnosti, povzročimo valove, ki se širijo in objamejo vse: okrog nas se širijo koncentrični krogi svetosti, ki na koncu zaobjamejo vse stvarstvo. Ko se potopimo v vode nesebičnosti, zaplavamo globoko v proces očiščenja, ki nas za vedno spremeni in povzdigne vse, ki nas poznajo. Takšna je nesebična ljubezen: preobrazba!

5. Bodi srečen!

Sreča je nalezljiva. Ko se nasmehnemo ali s kretljivo izrazimo svoje zadovoljstvo, v umu in srcu naših bratov in sester zasije luč. Osrečimo jih! Oni nas nato osrečijo bolj kot kdajkoli prej. In tako dalje... Sreča rodi radost. Spoznanje, da smo božanski, pa je čista blaženost.

Svami ima neverjeten smisel za humor. Ko se nasmehne ali zasmehje, nam zaigra srce in tudi mi smo srečni. Nekega dne sem se s Svamijem in skupino študentov mudil v Kodaikanalu. Svami je z mladeniči govoril teluško in razumel nisem niti besede. Nenadoma me je pogledal, omenil moje ime in fantje so planili v smeh. Pomislil sem, da se smejejo Svamijevi šali na račun moje prekomerne teže. Sedel sem

nasproti Svamija, ki se je iz vsega srca zasmehal. Gledal sem ga, kako se smeje, opazoval Njegove oči in nenadoma me je prevzela sreča in radost. Tudi jaz sem planil v smeh, Svamijeva dobra volja in krohot sta še mene spravila v smeh. Nenadoma pa se je Svami zresnil. Pogledal me je in me vprašal: »Zakaj se smeješ?« Odgovoril sem mu: »Smejem se, ker je Svami srečen. Zato sem tudi jaz srečen.« Svami je nato fantom dejal: »Goldstein je srečen, ker je Svami srečen. Smeje se, ker se smeje Svami. To je prava predanost!«

Ta na videz nepomembni dogodek kaže, kako nas Svami pogosto uči pomembne lekcije. Povedal je šalo na moj račun, jaz pa sem bil srečen, ker je bil Svami dobre volje in ker ga tako zelo ljubim. Svami me je uporabil, da je študente podučil o predanosti. Zelo pomembno je biti srečen!

6. Nosi v sebi tišino!

Nositi v sebi tišino pomeni nositi v sebi mir. Mir je odsotnost burnih čustev. Notranjo tišino potrebujemo za to, da slišimo Božji glas. Spoštujte in ohranjajte notranji tempelj tišine.

Zadnje tri točke govorijo o delovanju.

7. Očisti um vseh slabih misli!

Ne pustite slabim mislim, da zapustijo sled, ki potem rodi čustvo ali dejanje. Negujte plemenite misli, ki rodijo vzvišena dejanja. Svami nas uči, da moramo s slabimi mislimi ravnati kot s peklenščki, ki se pojavijo, da bi nas speljali z naše duhovne poti. Ne dovolite jim v svoj um! Slabe misli rodijo čustva in dejanja, ki vodijo v slabe navade. Naša vest naj prebira misli in določi, katera misel je dovolj dobra, da lahko vstopi v naš um. To vodi v dober značaj in duhovni napredek.

Pred mnogimi leti sem se medtem, ko sem sedel v templju v Prashanthiju, igral s svojimi mislimi. Vsakič, ko se je v mojem umu pojavila slaba ali

moteča misel, sem rahlo zamajal z glavo in tako »stresel« misel iz glave. Sprva sem tako pogosto zmajeval z glavo, da sem se bal, da bodo ljudje okrog mene mislili, da imam nevrološko bolezen. Toda sčasoma so nezaželene misli prihajale vse bolj poredko. Kasneje sem se naučil nadzorovati um tudi brez telesnih kretenj.

8. Sledi svoji vesti! Deluj brez obotavljanja in s polnim zaupanjem v glas svoje vesti!

Nekoč sva s še nekim slednikom sedela ob Svamijevih stopalih. Svami se je obrnil k meni in mi dejal, da je tisti drugi možak dober slednik. Dejal je, da se pred vsako odločitvijo posvetuje s svojo vestjo. Nikoli ne podvomi v odgovor svoje vesti. Svami je dejal, da se ta slednik vedno vpraša: »Je to prav, je to dobro ali slabo? Kaj bi Svami storil?« Nato pa deluje v skladu z odgovorom, ki mu ga da njegova lastna vest. Svami je dejal, da ta slednik ne prejme odgovora vedno takoj, vendar vztraja in se sprašuje tako dolgo, dokler ga ne dočaka. Svami je poudaril, da je v duhovnosti takšno spraševanje zelo pomembno. Dejal je, da je ta človek dober slednik zato, ker zaupa in vedno vprašuje svojo vest. Vedeti moramo, da je vest Bog v nas. Upoštevati moramo zapovedi svoje vesti!

9. Osredotoči se na Svamija, osredotoči se na Gospoda, Njegovo božansko ime, obličje, nauke in dejanja!

Nenehna osredotočenost na duhovno je bistvenega pomena za naš duhovni cilj. Osredotočimo se lahko na eno od Božjih imen in obličij, na velika duhovna načela, ki tvorijo skupne temelje vseh religij. Osredotočimo se lahko na radodarnost in svetost okrog nas. Vse to je izraz ljubeče univerzalne zavesti, ki je Bog. Duhovna gibanja nas usmerjajo k spoznavanju lastne božanskosti. Da bi lahko potovali v pravo smer,

moramo premisliti o našem nazoru, odnosu in dejanjih. Opisal sem vam recept, sestavljen iz devetih preprostih točk. Naš nazor naj bo življenje v sedanjosti, brez skrbi o preteklosti ali prihodnosti, odzivih drugih ljudi ali svetovnih dogodkih. Naš odnos do drugih ljudi mora biti ljubeč, bodimo srečni in izpolnjeni z mirom. Naša dejanja naj vključujejo odstranjevanje slabih misli, sledenje naši vesti in osredotočanje na Svamija. Iz vsega srca vam svetujem, sestavite lasten duhovni načrt, da bi lahko dosegli svoj duhovni cilj! Vaš načrt naj ustreza vaši osebnosti, življenjskemu okolju in stopnji duhovnega razumevanja.

Svami pa nam je dal še eno duhovno orodje. Svoje ime je poklonil duhovnemu gibanju Sri Sathya Sai organizaciji, da bi se mi, Njegovi otroci, naučili ljubiti drug drugega ter širiti brezpogojno ljubezen in služenje na svetu. Človeštvo brez univerzalne ljubezni je brez življenja. Svami nas uči, da je univerzalna zavest vseprisotna božanskost: božanska ljubezen. Ta univerzalna zavest prebiva v srcu vsakega človeka ter pri življenju ohranja um in telo. Univerzalno zavest lahko vsak izmed nas spozna in ceni s pomočjo lastne vesti. Kot vsaka druga duhovna organizacija Sai organizacija ne more živeti brez vesti vsakega posameznega člana. Ni duhovna, Božja in za Boga, če ni prežeta z univerzalno zavestjo ali brezpogojno ljubeznijo. To se lahko zgodi samo, če organizacijo vodi vest vsakega posameznega člana, ki deluje skupaj z drugimi člani v duhu brezpogojne ljubezni. Zato je Svami organizaciji dal svoje ime.

Svami zase večkrat pravi, da je navdih in ne okov. On je duhovni vir. Podobno bi morala tudi Sai organizacija biti navdih in ne okov. Morala bi biti vir luči in ljubezni. V vseh naših dejanjih bi morali ljudje čutiti brezpogojno ljubezen in naša dejanja bi jih morala bogatiti, jih povzdigniti. Takšno je pravo duhovno gibanje! Kot člani in koordinatorji Sri Sathya Sai Organizacije bi morali služiti ljudem, ki jih je Svami že

poklical k sebi in jih še bo. Trdno bi morali verjeti v božanskost našega Gospoda in verjeti, da se bo dotaknil src vseh ljudi in jih spodbudil, da krenejo po duhovni poti. Duhovna pot vsakega posameznika je lahko zaznamovana z imenom in podobo našega ljubljenega Sai Babe ali pa tudi ne. To je stvar Gospoda in srca vsakega posameznika. Toda vsa Božja imena in podobe so eno. Večna duhovna načela so enaka za vse religije in vsakega posameznika. Člani organizacije smo kot duhovni vratarji. Kaj so dolžnosti duhovnih vratarjev? Da z ljubeznijo pozdravijo tiste, ki stopijo na naš prag, odprejo vrata in jim omogočijo dostop do Svamijevih naukov in programov. In kar je še bolj pomembno, če organizacija deluje pravilno, da jim omogočijo dostop do Svamijeve ljubezni. Kot duhovni vratarji pa prav tako varujemo ustanovo, varujemo ugled Sri Sathya Sai Babe. To dosežemo s tem, da poskrbimo, da je vse, kar se dogaja v Sai organizaciji in v imenu Sri Sathya Sai Babe vredno Njegove božanskosti. Zpomniti si moramo, da je On vseprisotna priča!

Dragi bratje in sestre!

Vsi se na zunaj razlikujemo: po imenu, videzu, izkušnjah, narodnosti, rasi in veroizpovedi. Te razlike so oblačila naše duše, ki ji omogočajo, da deluje in živi v tem svetu, da odigra svojo vlogo v božanski igri stvarjenja. Toda, ko je naš nastop mimo, ko odpojemo in odplešemo, snamemo svojo masko in preobleko ter se vrnemo v tišino svojega bitja. Tam odkrijemo, da smo vsi del ene, ljubeče, univerzalne zavesti, ki je Bog! Naš ljubljeni Sai Baba je utelešenje te božanske univerzalne zavesti. Stalno nas opominja, da smo vsi božanska zavest. Vsi smo božanska ljubezen. Prišel je čas, da vsi ljudje po vsem svetu družno stopimo naprej po poti spoznanja naše lastne božanskosti!

Prevedla: Ljubica

EDUCARE

V eni od prejšnjih števil Sai glasnika smo vam v branje ponudili prvi del Sai Babovih odgovorov na vprašanja delegatom prve konference Sathya Sai šol, ki se je odvijala 20. in 21. novembra 2001 v Prasanthi Nilayamu, v katerih je pojasnil program Sathya Sai izobraževanja v duhu človeških vrednot. Tokrat je na vrsti drugi del vprašanj in odgovorov, ki se nanašajo bolj specifično na učitelje Sathya Sai šol.

SATHYA SAI IZOBRAŽEVANJE V
DUHU ČLOVEŠKIH VREDNOT IN
NJEGOV POMEN
2. del

6. Katera je najpomembnejša lastnost, ki bi jo moral imeti dober učitelj?

To vprašanje je zelo pomembno. Učitelji bi morali udejanjati, kar je dobro in enako učiti svoje učence. Živeti bi morali tako, da bi bili lahko vzor drugim. Na šoli v Kamalapuramu smo imeli učitelja po imenu H. Iyengar. Učenci so se ga bali in pogosto so se ga izogibali. Jaz pa sem ga zelo spoštoval. Nekoč se je Iyengar razjezil name. Videl me je zaviti na stransko pot, ko mi je prihajal nasproti po cesti. Naslednji dan sem bil v šoli dežuren. Priskrbeti sem moral šop palic, da bi Iyengar z njimi lahko kaznoval učence. Ko je vstopil v učilnico, se je razjezil, češ da sem se na cesti izognil srečanju z njim. Vprašal me je: »Zakaj se nisi srečal z menoj in me pozdravil?« Odgovoril sem: »Gospod, nisem vas videl. Šel sem k prijatelju, ki mi je moral vrniti zvezek.« Povzdignil je glas, rekoč: »Torej me nisi videl!« Odgovoril sem: »Ne, nisem vas videl.« Grozil mi je, da me bo kaznoval, jaz pa sem rekel: »Gospod, govorim

resnico. Toda, kaznujte me, če to želite storiti.« Moj odgovor mu je zmehčal srce in solze so mu privrele v oči. Poklical me je k sebi in dejal: »Raju, vedel sem, da nikoli ne bi storil kaj takšnega. Ne bi se smel razjeziti nate. Ali me lahko jutri zvečer obiščeš?« Tako sem ga naslednji večer obiskal na njegovem domu. Res me je imel zelo rad. Ponudil mi je pecivo in dejal: »Nikoli ne bi smel pomisliti, da te moram kaznovati. Obžalujem svojo napako, želim postati tvoj prijatelj.« Naša dobrot, resnicoljubnost in krepostnost lahko preobrazijo vsakogar. Odgovoril sem: »Gospod, na veliko višjem položaju ste, kot jaz. Prijateljstvo je možno le med enakimi.« On pa je dejal: »To je res, toda posameznikova starost in izobrazba v resnici nista pomembni. Pomembno je srce in ti imaš dobro srce.« Nato me je še vprašal, če se redno učim. Odgovoril sem mu pritrdilno, on pa me je opozoril, da se izpiti hitro približujejo in mi zaželel, naj se še naprej pridno učim. Napočil je čas zaključnega preverjanja znanja. Za izpit smo imeli na voljo dve uri, toda jaz sem naloge rešil v pol ure. Test sem oddal nadzornemu učitelju in odšel iz učilnice. Ta me je ves čas opazoval in me zbodel: »Raju! Zdi se mi, da nisi ničesar napisal!« Odgovoril sem: »Gospod, boste že videli jutri. Na vsa vprašanja sem pravilno odgovoril. Nikoli ne pišem ali govorim neresnice.« Naslednji dan je iz kupa odgovorjenih testov najprej izbral mojega. Preveril je vse odgovore enega za drugim in odkril, da nekaterih odgovorov še sam ni poznal. Na test je napisal: »Zelo, zelo, zelo, zelo dobro.« V tistih časih so učitelji naloge zadržali. Naslednji dan je učitelj svoji ženi naročil, naj pripravi prigrizek. Povabil me je na svoj dom, kjer mi je dejal: »Raju! Izvoli skodelico kave.« Rekel sem, da

ne pijem kave. »Potem vsaj prigrizni,« mi je ponujal. Odvrnil sem: »Toda nisem navajen jesti med obroki.« »Prosim, vzemi meni na ljubo,« je moledoval. Da bi ga osrečil, sem na koncu le prigriznil. Študentje imajo veliko priložnosti, da osrečijo svoje učitelje. Učenci so se učiteljev bali, toda mene ni bilo strah, saj nikoli nisem zagrešil nobene napake. Vedno sem bil prijazen. Zaradi tega je učitelj angleščine Mahbub Khan zelo rad učil v mojem razredu. Če je kateri od drugih učiteljev nadaljeval s poukom še po zvonjenju, ga je prosil, če lahko razred zapusti. V razredu so me vsi učenci zbadali: »Raju, sedi spredaj!« Mahbub Khan me je imel zelo rad. Pogosto me je božal po laseh, me ljubkoval ali uščipnil v lice. Star je bil petdeset let in ni imel otrok. Redno me je vabil na svoj dom. Bil mi je zelo vdan. Pri enajstih letih sem prenehal obiskovati to šolo. Do takrat sem vodil šolske molitve, za katere je bil odgovoren prav Mahbub Khan. Prosil me je, naj jih vodim, rekoč: »Tvoje molitve mehčajo naše srce. Napiši molitveno pesem in jo zapoj!« Vprašal sem ga, kako naj napišem molitveno pesem. Odgovoril je: »Ti to prav gotovo zmoreš!« In res, napisal sem pesem in jo zapel pri molitvi. Vanjo sem vključil misel o enosti vseh religij, čeprav sem bil še zelo mlad. Ko so drugi slišali to pesem, so bili presenečeni. Čez nekaj časa sem zapustil šolske klopi in oznanil: »Jaz sem Sai. Nihče, pa naj bo še tako pomemben, me ne more razumeti. Zaman me poskušate zadržati pri sebi, saj pripadam celemu svetu.« Vsi so bili zmedeni. S solzami v očeh so mi sledili in klicali: »Raju! Raju!« Toda nisem se oziral. Odšel sem na Anjaneyulujev vrt. Sedel sem na skalo in začel poučevati: »Meditiraj o stopalih božanskega vodje, ki ti edini lahko pomaga prečkati ocean življenja in smrti.«¹⁷ Naslednji dan sta učitelj teluščine in Mahbub Khan prenehala poučevati. Tako zelo sta me ljubila, da brez mene nista zdržala v šoli. Veliko drugih učiteljev je sledilo njunemu zgledu. Nekega muslimanskega dečka so prosili,

naj namesto mene vodi molitev. Toda, ko je stopil na oder, ni mogel spregovoriti niti besede, tako zelo je mislil name. Ni mogel zapeti molitve. Tudi drugi so skupaj z njim planili v jok. Od tistega dne dalje na tej šoli ni bilo več molitve.

Med učiteljem in učencem obstaja vez čiste ljubezni. Učenci si lahko pridobijo srce katerega koli učitelja in učitelj lahko osvoji srce katerega koli študenta. Če želiš biti ljubljen, moraš najprej ljubiti druge. Najprej in predvsem moramo hrepeneti po resnici. Bistvo indijske kulture pravi: »Govori resnico in deluj pravilno!« Vedno sem bil skromen. Sedaj to učim tudi moje študente. Ne moremo vedno vsem ustreči, lahko pa vedno ustrežljivo govorimo. Toda, včasih moramo biti strogi. To počnem tudi sam. Lahko sem trši od diamanta, če to terjajo okoliščine, drugače pa sem mehkejši od masla. Učitelji razumejo mojo naravo. Učitelji! Če želite pritegniti učence, morate z njimi ravnati z ljubeznijo. Pokazati jim morate njihove napake in jih voditi na pravo pot. Samo tako bodo sledili pravi poti in sprejeli svoje napake. Za napredek in blagostanje dežele bi morali učitelji ljubiti svoje učence in jim oblikovati značaj. Tako bi družba pridobila veliko dobrih državljanov.

7. Kako lahko učitelji razumemo um učencev?

Učitelj mora najprej natančno poznati svoj um preden poskuša razumeti um svojih učencev. Če je učiteljev um dober, se bo to odražalo v obnašanju učencev. Dokler učitelj ni sposoben videti učenčevega uma, ga lahko razume le z opazovanjem učenčevega obnašanja. Učitelj bi moral opazovati in analizirati obnašanje učenca skupaj z obnašanjem njegovih staršev, prijateljev in drugih učencev. Šele tako bo lahko učenca usmeril na pravo pot.

Včasih dajo starši otrokom preveč svobode. Otroci to svobodo potem zlorabijo in se površno obnašajo do svojih prijateljev. V šoli je otrokova svoboda omejena. Naučiti ga je treba, kako vzpostaviti ravnovesje med svobodo in disciplino. Učitelj ne

sme posegati v učenčeve družinske razmere, saj starši podarjajo otrokom svobodo zato, ker jih imajo radi. Kljub temu mora učitelj poznati učenčeve domače aktivnosti. Žalostna plat moderne dobe je, da so prav starši v največji meri odgovorni, da otroci zaidejo na stranpot, saj jim dajo preveč denarja in svobode. Starši se motijo, ko mislijo, da bodo otroci trpeli, če bodo postavili meje. Ko pa otrok skrene s poti, so potrjeni. Otroku mora od vsega začetka imeti trdne temelje. Tako kot zavore nadzorujejo hitrost vozila na cesti, da bi omogočile varno vožnjo, tako mora biti otrokova svoboda omejena z določenimi prepovedmi za njegovo lastno varnost. Otroku bi morali pustiti svobodo na področjih, ki so povezana s pravilnim delovanjem in ga kaznovati, kadar prestopi meje pravilnega. Kadar starši otroku pustijo nekaj svobode, bi morali pazljivo opazovati, kako se otroci obnašajo. Samo tako bo otrok stopal po pravi poti. Da otrok sledi pravi poti je predvsem odgovornost matere. Na splošno velja, da če s prave poti zaide hči, je za to odgovorna mati, če pa zaide sin, odgovornost pade na očetova pleča.

Da otroci ne bi uživali popolne svobode, so nastale ustanove, ki jih imenujemo šole. Tam so učitelji tisti, ki morajo ustvarjati ravnotežje med svobodo in prepovedmi v učenčevem življenju. Učitelj mora učence redno opominjati, da je od tega, kako se obnašajo, odvisen ugled njihovih staršev in šole. V nekaterih deželah ne učijo vljudnosti in spoštljivosti do starejših. Učitelji na Sathya Saievih šolah morajo učence usmeriti na pravo pot. Učitelj mora učencu pomagati razumeti, da se je rodil kot človek in ne kot »podivjana žival«, ki vliva strah in trepet, ali »domača žival« (pokorna oseba), ki se boji drugih. Nima vzroka za strah, niti ne sme vzbujati strahu v drugih. Na tak način mora učitelj voditi učenca na pravo pot. Življenje je dolgo potovanje in ne smemo ga omadeževati s slabim vedenjem. Izkoristiti ga moramo na najboljši možni način. Hrepeneti

moramo po božanskem in ne po dolgem življenju. Takšni nauki lahko spremenijo učenčevo življenje.

Vi niste navadni učitelji temveč ačarje.¹⁸ Ačarja uči to, kar je sam že udejanil. Kadar želite učence naučiti načel dobrega obnašanja, jih morate sami udejanjati in učencem postati vzgled. Na primer, če kadite v razredu, vas bodo učenci posnemali in začeli kaditi. Če jih boste poskušali opomniti, da kajenje škoduje zdravju, vas bodo vprašali: »Zakaj potem sami kadite?« Resnična kvaliteta dobre izobrazbe je dobro poučevanje. Šele dobro poučevanje bo spremenilo učenca in ga pripravilo k temu, da bo učitelju priznal, kje se je pregrešil. To zelo dobro vem. Včasih moje študente strogo kaznujem za njihove prestopke. Vendar jih ljubim, dajem jim vse, kar potrebujejo. To jim preobrazi srce. Moji študentje molijo takole: »Svami, prosimo, odpusti nam. Napačno smo ravnali, ko te nismo ubogali. Zdaj to vemo. Svami, nikoli več ne bomo tega storili.« Besede, ki se rodijo iz pravega obžalovanja, omehčajo Svamijevo srce in Svami jim oprostí z besedami: »Ljubljeni moji, vse, kar storim, je v vaše dobro.« Vsi učitelji bi se morali ravnati po tem zgledu.

8. Kakšna je Sai Babova vizija o prihodnosti Sri Sathya Sai šol po svetu?

Nič naj vas ne skrbi, kaj nas čaka v prihodnosti. Počnite, kar morate početi po svojih najboljših močeh. To vas bo pripeljalo v svetlo prihodnost. Prihodnosti nihče ne pozna, saj ni v naših rokah. Pomembna je sedanost. Sedanost ni navadna sedanost, je večna. Poskrbite za sedanost in poskrbljeno bo tudi za prihodnost. Ste kdaj pomislili, da boste dosegli sedanjo raven in se udeležili te konference? Vaša dobra dela vam bodo poklonila dobro prihodnost.

9. Kako in kje začeti pri ustanavljanju prve Sri Sathya Sai šole v državi?

Vsak ne more ustanoviti šole, saj za to nima potrebnih sredstev. Namesto tega lahko začnete z educare preko programa za otroke (bal vikas).

¹⁸ Ačarja je duhovni vodja, človek, ki uči, kar je sam že udejanil. Za njega velja, da je med običajnim učiteljem in gurujem.

Postopoma se lahko ta dejavnosti razvije v šolo. Tukaj moram poudariti nekaj zelo pomembnega. Prispevek žensk na tem področju je izredno dobrodošel. Moški na tem področju ostajajo daleč zadaj. Kljub vsakdanjim dolžnostim ženske vedno najdejo čas za delo z otroci. V današnjem času je to blagoslov tako za žensko kot za otroke. Tudi moški bi se morali udeleževati teh dejavnosti. Samo to bo deželi prineslo napredek. Velike šole in zgradbe lahko povzročijo velike skrbi, če primanjkuje sredstev zanje. Zato naj bodo te dejavnosti v majhnem obsegu.

10. Kakšen odnos naj Sathya Sai šole vzpostavijo z oblastmi?

Izobraževanje Sri Sathya Sai in državno izobraževanje sta dva popolnoma različna pojma. Kljub temu morajo biti Sathya Sai šole v dobrem odnosu z oblastmi. Sai pripada vsem, oblasti pa ne. Sathya Sai šole bi morale spoštovati vse državne zakone, toda Sai pozna samo eno pravilo: ljubezen. V Sathya Sai šolah moramo vsem disciplinskim pravilom slediti z ljubeznijo. Vlada svoja pravila vsiljuje, zato je tam prisotna prisila (force), Saieva metoda pa izvira iz samega bistva (source). Lahko si prizadevamo, da bi izobraževanje Sri Sathya Sai potekalo skupaj z državnim izobraževanjem, saj bo prineslo človeške vrednote. Sledite tem vrednotam, toda hkrati upoštevajte državno izobraževanje. Ne poskušajte ti dve vrsti izobraževanja umetno ločevati. Vsak dan imamo na razpolago štiriindvajset ur. Večinoma preživimo šest ur v šoli. Tri zjutraj in tri popoldne. Še vedno nam preostane osemnajst ur. Namenite šest ur spanju, šest ur osebnim aktivnostim in preostalih šest ur za duhovne dejavnosti in razvijanje človeških vrednot. Sri Sathya Sai izobraževanje daje praktično znanje, medtem ko državno daje samo knjižno znanje. Toda ne zavračajte knjižnega znanja. Praktično znanje prinaša duhovno srečo, knjižno pa posvetno. Državna izobrazba daje pomen vsakdanjemu preživetju, Sathya Sai izobrazba pa

nas vodi do temeljnega cilja življenja. Skupaj predstavljata dve strani istega kovanca.

11. Kako lahko približamo Sathya Sai šolo otrokom, katerih starši niso Sai sledniki?

To je zelo pomembno vprašanje. Naši učenci so naši predstavniki, naši glasniki. Preobraziti moramo naše učence, da bodo privlačili pozornost staršev in povzročili spremembo tudi pri njih. Ni nujno, da starši poznajo Sai Babo. Ko bodo videli, kako vzorno se obnašajo njihovi otroci, ki udejanjajo Sai Babova načela, bodo spontano spremenili svoje mišljenje. Učenci lahko doma povedo, da se vzorno obnašajo, ker obiskujejo Sathya Sai šolo. To bo tudi pritegnilo druge otroke v Sathya Sai šole.

Vzemimo na primer molitev pred obedom. Celotni starši bodo presenečeni, kako predani Bogu so njihovi otroci. Otroci bodo staršem sami pojasnili pomen molitve, rekoč: »Hrana nam je dana od Boga, zato jo moramo pokloniti njemu, preden jo zaužijemo. Takrat hrana postane daritev Bogu (prasadam) in postane čista.« Tako se bodo tudi starši naučili moliti. Na takšen način lahko s pomočjo otrok tudi starše pripeljemo na pravo pot. Karkoli počnemo, moramo to početi pravilno. Z vsakim gostom moramo ravnati vljudno in spoštljivo. Ponuditi jim moramo stol, jim pomagati, da se udobno namestijo in jim reči: »Prosim, počakajte, oče bo takoj prišel.« Takšno vedenje bo gosta razveselilo in bo v njem vzbudilo dobre občutke, ne glede na to, ali je slednik. Naše učence moramo vzgajati tako, da bodo vzbudili zanimanje drugih in da bodo postali dober vzor drugim.

12. Kako naj ravnamo s starši, ki ne sledijo učenju Sai Babe?

Na starše, ki niso Sai Babovi sledniki, je mogoče vplivati preko otrok, ki se šolajo na naših šolah. Na primer, starši učenca niso vegetarijanci. Otrok med počitnicami lahko svoje starše spremeni tako, da se z njimi prijazno pogovarja o čistosti vegetarijanske prehrane. Otrok lahko svojim

staršem takole pojasni: »Mati, jaz se ne morem hraniti s smrtjo drugega živega bitja. To ni dobro zame. Naše telo, ki je narejeno iz mesa, se ne sme prehranjevati z mesom. Naše telo moramo hraniti z nektarjem in ne z mesom. Če bom jedel meso, se bodo v meni porodili živalski občutki. Jesti bi morali samo vegetarijansko hrano, ki jo Bog ustvarja za nas.« Tako lahko učimo starše preko otrok in sčasoma bodo celo starši prenehali jesti mesno hrano. To se je zgodilo v številnih družinah, ko so se njihovi otroci pridružili naši ustanovi. S pomočjo otrok staršev ni težko spremeniti.

13. Ali lahko otroke sprejmemo tudi neposredno v višje razrede Sathya Sai šole ali jih lahko vpisujemo samo v vrtec?

Tukaj ni pravila. Glede na okoliščine jih lahko sprejmete tudi v višje razrede. S tem ni nič narobe.

14. Ali naj mantro gajatri uporabljamo tudi v Sathya Sai šolah na zahodu?

Naredite tako, kot vam narekuje srce. Če mislite, da vam mantra koristi, jo uporabljajte. Gajatri ni ženska. Ta mantra ne pripada nobeni religiji ali državi. Je samo Božje ime in Božje obličje. Predstavlja tri vidike: materializacijo, vibracijo in žarčenje. Ti trije vidiki so prisotni v vsakem človeku ne glede na to, kje živi in kateri religiji pripada. V tej mantri posameznik prosi za navdih in izboljšanje inteligence. Nikogar ne silim, da jo uporablja. Jaz ne predstavljam sile (force), temveč sem izvir (source). Počnite vse, kar vas veseli.

Na kratko sem odgovoril na vaša vprašanja. Očistite svoje srce in sledite Božjim zapovedim. Lahko molite k Bogu - Alahu, Jezusu, Krišni ali Zoroastri. To ničesar ne spremeni. Razvijte vrednote in se znebite slabosti. Sathya Sai je popolnoma nesebičen; brezpogojno sledite mojim besedam. To je v vaše dobro. Bodite srečni in delite svojo srečo z drugimi.

Prevedla: Andreja

20. novembra lani je v Puttaparthiju zopet potekala podelitev diplom študentom, ki so zaključili svoje usposabljanje za učitelje človeških vrednot (Education in Human Values ali EHV) na šestih inštitutih po vsem svetu. Sri Sathya Sai Baba je med drugim podelil diplome druge oz. višje stopnje usposabljanja (advanced degrees) sedmim študentom, med katerimi je bila tudi naša Andreja. Svoje usposabljanje je zaključila z diplomsko nalogo z naslovom »Vest, naša notranja luč«. Andreja, na katero smo nadvse ponosni, je bila skupaj z drugimi študenti deležna še skupinskega intervjuja, na katerem je Svami odgovarjal na njihova vprašanja s področja izobraževanja. Andreji iz srca čestitamo za doseženi uspeh in ji želimo uspešno delo, s katerim je že sedaj obilno blagoslovljena!

*

»Dragi študentje, zelo ste plemeniti. Vaše telo in um sta močna. Zato poskusite razviti tudi dober značaj. Pehanje za prijatelji, bogastvom in močjo vam ne bo koristilo, če prej ne boste razvili dobrega značaja. Postanite vzorni študentje, razširjajte načela Sathya Saievega izobraževanja in si pridobite spoštovanje sveta!«

Iz Svamijevega govora ob podelitvi diplom, 20.11.2002

Enotnost vseh religij: religije so različne poti do Boga

S.P. MAHADEVAN

*Vse religije so moje. Vse Božje
oblike in vsa Božja imena so
moja.*

*Odzval se bom ne glede na to, s
katerim imenom me pokličete.*

Baba

**Bhagavan Sri Satyha Sai
Baba je načelo enotnosti
vseh religij povzel z enim
samim stavkom: »Obstaja
samo ena religija, religija
ljubezni.« Dejal je še: »Tako
kot se vse reke zlivajo v
en samo ocean, tako so
vse religije poti k enemu
samemu Bogu.« Različne
religije so torej različne
poti, ki vodijo k enemu
samemu cilju. Svami pravi,
da je enotnost religij
enotnost v raznolikosti.
To božansko načelo je
potrdil s simbolom, ki ga je
poklonil svetu: sestavljen
je iz emblemov petih
glavnih svetovnih religij,
te pa predstavljajo pet
osnovnih človeških vrednot
– ljubezen, resnico, pravilno
delovanje, mir in nenasilje.**

Ni dvojnosti

Kaj je religija? Beseda religija izvira iz latinskega izraza religio-onis, kar pomeni povezavo ali zlitje (z Bogom). Kako se lahko zlijemo z nečim, kar ne moremo definirati? Iz svetih spisov večine svetovnih religij izvemo, da je Bog vsepovsod in da je vse Bog. Bog ne obstaja samo za običajnega smrtnika, temveč tudi za intelektualca in racionalista. Svami je človekov odnos z Bogom nekoč opisal z naslednjimi besedami: »Ljudje so kot ribe. Ribje telo je sestavljeno večinoma iz vode, obdaja ga voda in plava v vodi. Tako je tudi človek Bog, obdaja ga Bog in vse kar doživlja od rojstva do smrti je Bog. Nič ni ločeno, ni tega ali onega, vse je Eno, izraženo v neskončni raznolikosti. To je Božja igra. Ločene od sveta se čutite zaradi lastne nevednosti in zaslepljenosti. Doživite Boga v sebi, v vsaki stvari in vsaki osebi. Ljubite vse – služite vsem!«

Z drugimi besedami, dvojnost ali ločevanje, brezštevilne nasprotujoče si misli, besede in dejanja, naši odzivi in spori izvirajo iz naše lastne nevednosti, ega in navezanosti. Ne

glede na to, kako verni in predani smo in za kako pametne in izobražene se imamo, v svoji podzavesti nosimo ogromen tovor napuha, dvomov, strahu in predsodkov, ki nas ločuje od Boga. Boga pa lahko doživimo samo preko ljubezni. Svami venomer poudarja: »Enost je božanskost, čistost je razsvetljenje. Enost v raznolikosti je univerza življenja.«

Sai se ni utelesil, da bi ustanovil novo religijo, kult ali sekto. Utelesil se je, da bi nam pokazal kraljevske poti do Boga: življenje po zapovedih lastne religije. Biti dober Kristjan, dober Musliman, dober Hindujec, dober Budist... Sai pravi: »Cilj vseh religij je pokončati lažni jaz in pustiti, da v nas zavlada naš pravi jaz. Cilj vseh religij je videti dobro, početi dobro in biti dober. To je pot k Bogu.«

Svami pravi: »Naj bodo različne religije, naj cvetijo, naj Boga slavijo v različnih jezikih, v različnih melodijah in v različnih deželah. Spoštujte razlike med religijami in priznavajte njihovo veljavo vse dokler ne začnejo gasiti plamena enotnosti.«

Živi Bog v človeški podobi

Sai je živi simbol harmonije in enotnosti vseh svetovnih religij. Uči in udejanja povzdignjeno in sveto načelo bratstva med ljudmi in očetovstvo Boga, ki je osnova vseh svetovnih religij. V »deseteri poti k Bogu«, ki jo je podal leta 1985 ob svojem šestdesetem rojstnem dnevu, je takole potrdil veljavo in pomen enotnosti vseh religij: »Spoštujte vse religije, saj je vsaka izmed njih pot k istemu Bogu.« Sri Ramakrishna Paramahansa je govoril o isti resnici: »V Kalkuto lahko potujete po zraku, morju, z avtom, vozom ali peš, vendar je cilj en sam čeprav sta čas potovanja in pot vsakokrat drugačna. Prav tako lahko Boga dosežete s katerokoli religijo.«

Svami pravi: »Vse religije imajo nekaj skupnega. Vse učijo pot pravičnosti, nas spodbujajo, da očistimo svoje srce hudobije, pohlepa, sovraštva, zavisti in jeze.« Svami želi, da se

spremenimo, da opustimo živalska nagnjenja in si pridobimo človeške in božanske kvalitete s čaščenjem Boga, ki smo si ga izbrali v skladu z našo religijo. Menim, da je vera v Sai-a najbolj zanesljiva in najhitrejša pot k univerzalni religiji, saj je Sai živi Bog v človeški podobi, ljubeči Bog iz mesa in krvi, ki ga lahko vidimo, se ga dotaknemo, govorimo z njim in ga poslušamo. Njegovo neskončno milost lahko doživimo, ko se sprehodi med nami, v prisotnosti modrecev in svetnikov in ob poslušanju njihovih besed.

Svami pravi: »Starodavna modrost ved je praded, budizem je sin, krščanstvo je vnuk in islam je pravnuk. Vse religije pripadajo isti družini... Kot na Hindujce, Muslimane, Kristjane, Budiste in Sike sije isto sonce, tako tudi vse religije govorijo o isti resnici.«

Sai podrobno opisuje stičišča in skupne poteze religij: obstoj Boga, svetnike, odrešitev, moralo, duhovnost, ljubezen, resnico, milost, poznavanje pravega jaza, služenje ljudem v stiski, pot pravičnosti in svete ideale.

Bhagavan svetu zagotavlja, da je prišla Saieva doba harmonije in enotnosti in da si morajo vse religije prizadevati spremeniti svet, da bi lahko človek spoznal Boga v sebi. »Vse religije govorijo o eni sami resnici: Bog je en sam, Bog je resnica, Bog je ljubezen, zato živite v ljubezni.« K Saiu prihaja na milijone ljudi vseh veroizpovedi iz 170 držav sveta, vključno z Rusijo, Kitajsko in afriškimi državami. Na milijone ljudi, ki govorijo različne jezike in pripadajo različnim kastam in rasam, na milijone ljudi različnih barv. Prihajajo zato, ker so v Saiu našli manifestacijo univerzalne ljubezni, ki je nesebična, ki daje in odpušča.

V Prashanti Nilayamu se združujejo vse religije

Sai pravi: »Vse religije so moje. Vse Božje oblike in vsa Božja imena so moja. Odzval se bom ne glede na to, s katerim imenom me pokličete.«

Sai se odzove na molitve slednikov in drugih ljudi od blizu in daleč, če molijo iskreno in s popolno vero. Svami je živi simbol svetih spisov vseh religij: ved, Bhagavadgite, Svetega pisma, Korana, Grant sahiba,... Častilcem različnih veroizpovedi se je prikazal v različnih čaščenih podobah, kot so Sai Rama, Sai Krišna, Sai Šiva, Sai Kristus in Mati Sai. Svami pravi: »Bog ne živi na nebu ali nekje daleč na drugem koncu sveta, Bog živi v srcu svojih častilcev.« Pravi, da njegov stalni naslov ni v Prashanti Nilayamu ali Brindavanu, temveč v srcu njegovih slednikov. Svami nas opominja, da je Bog samo eden, čeprav mu učenjaki dajejo različna imena.

Svami se na molitve slednikov odzove tako, da jim pokloni, kar si zaslužijo. Leta 1970 je iz kupa peska na obali blizu Dwarake potegnul zlat kipec Krišne in ga podaril Rajmati iz Jannagarja, ki ga je častila kot Sai Krišno. Leta 1978 je v Bandipurju ustvaril razpelo z Jezusom in ga podaril Američanu Johnu Hislopu. V Ootyju je leta 1984 ustvaril srebrno razpelo z zlatim Jezusom z diamantnimi očmi in ga podaril ge. Craxi iz Italije, ki ga je častila kot Sai Kristusa. Leta 1985 je materializiral zlat kipec Bude in ga dal dr. Art-Ongu Jumsaiu iz Tajske za njegovo mater, ki ga je že od 2. svetovne vojne častila kot Sai Budo. Leta 1990 je Svami materializiral Šiva lingam za slednico iz Madrasa, ki ga je častila kot Šivo. V Kodaikanalu je leta 1984 ustvaril zlat kipec Rame in ga podaril Ramanu iz Madrasa, ki ga je častil kot Sai Ramo.

V Vatikanu se zbirajo samo Kristjani, v Mekisamo Muslimani in v Haridwaru samo Hindujci. V Prashanti Nilayamu pa se v velikem številu zbirajo ljudje vseh veroizpovedi, prepričanji in kast, ljudje, ki govorijo različne jezike in prihajajo iz vseh celin sveta.

Zakaj? Ker je Sri Sathya Sai Baba utelešenje vseprežemajočega Boga in ker njegova božanska ljubezen kot magnet privlači ljudi vseh veroizpovedi, ki iščejo mir in srečo.

Vsi ti ljudje vseh veroizpovedi in različne kulturne in narodne pripadnosti, ki prihajajo k Saiu, okusijo isto kozmično duhovno moč, dobrodejno in polno sočutja, čeprav jo različni ljudje doživljajo na drugačen način, skladno s svojim prepričanjem.

Molim k tebi, ljubeči Bog Sai, ki te Muslimani častijo kot Alaha, Kristjani kot Jehovo, Višnaviti kot Krišno, Saiviti kot Šivo in Siki kot Vahe guruja. Prosim te, varuj nas in nas blagoslovi s svojim vodstvom.

MEDITACIJA NA BOŽJE IME IN LIK

SAI BABOV POGOVOR S SLEDNIKI NA BREGU REKE CHITRAVATI

23. FEBRUAR 1958

Nemiru je nekega dne potrebno narediti konec. To lahko dosežete samo z meditacijo na Božji lik in s ponavljanjem Božjega imena. Na ta način lahko priključete Boga, da se vam prikaže v tisti obliki in s tistim imenom, po katerem hrepenite. Bog mora nase prevzeti obliko, ki ste jo izbrali in ime, ki vam je pri srcu. S tem ga oblikujete, zato izbranega imena in oblike ne spreminjajte, temveč ne glede na ovire vztrajajte pri tistih, ki sta vam najbolj všeč.

Svetih spisov vam ni potrebno brati, kajti če se obrnete k Bogu v svojem srcu, boste slišali Bhagavadgito,¹⁹ ki je sestavljena posebej za vas. Bog v vašem srcu je vaš osebni kočijaž.²⁰ Zastavite mu vprašanje in odgovoril vam bo. Ko sedite v meditaciji in ponavljate Božje ime, naj bo pred vami Božji lik. Kdo vam bo odgovoril, če ponavljate ime brez oblike ali lika? Ne morete ves čas govoriti sami s seboj. Božji lik vas bo slišal in se odzval.

Naj vas ne skrbi, če se na začetku ne morete zbrati. Ko se začnete učiti vožnje s kolesom, kolo najprej rinete po travniku, se odivate, lovite ravnotežje in celo padete preden se ga naučite voziti.

Kasneje pa nikoli več ne mislite na ravnotežje. Gibe, ki vzdržujejo ravnotežje naredite spontano, ne da bi se za to posebej trudili. Ko kolo zares obvladate, lahko kolesarite po ozkih ulicah in poteh. Velikega travnika ne potrebujete več. S kolesom se lahko peljete skozi najbolj gost promet. Podobno boste z vajo pridobili koncentracijo, ki je ne bo nič zmotilo niti v največji gneči in v najtežjih okoliščinah.

Popolnoma svobodno si lahko izberete tisto Božje ime in lik, ki vas navdušuje. Ko meditirate, vaš um vedno odtava v drugo smer. To mu morate preprečiti s pomočjo Božjega imena in lika. Poskrbeti morate, da bodo vaše misli nenehno usmerjene k Bogu. Če se vaš um znova vznemiri, zopet uporabite Božje ime in lik. Ne dovolite, da um prestopi teh dveh meja. Na eni strani imejte Božje ime, na drugi pa Božji lik. V tem primeru vam um ne bo mogel odtavati nikamor drugam.

Ko sedete k meditaciji, najprej odrecitirajte nekaj verzov o Božji slavi. S tem boste zbrali razpršene misli. Nato si ob ponavljanju Božjega imena postopoma v misli priključite lik, ki nosi to ime.

Ko vam um uide s ponavljanja Božjega imena, ga usmerite k sliki. Ko se oddalji od slike, ga usmerite k imenu. Naj počiva na enem od teh dveh božanskih atributov. Tako ga boste zlahka ukrotili. Slika Boga, ki ste si jo mentalno ustvarili, se vam bo priljubila in bo vedno v vaših mislih. Postopoma se bo spremenila v lik, ki si ga Bog nadene, da bi vam izpolnil željo.

Ta duhovna vaja se imenuje džapasahitha dhjana ali meditacija na Božje ime in lik. Priporočam jo vsem, ker je za začetnike najboljša. Čez nekaj dni, ko jo boste obvladali, boste izkusili užitek koncentracije. Na začetku boste zanjo porabili deset ali petnajst minut, kasneje pa tudi več. Po meditaciji še nekaj časa premišlujte o miru in blaženosti, ki ste jo občutili. Še enkrat se spomnite na radost, ki vas je prevevala. To bo okrepilo vašo vero in prizadevanje. Po meditaciji ne vstajajte naglo in se ne lotevajte dela takoj. Počasi, s pozornostjo in postopoma sprostite roke in noge in se šele potem vrnite k svojim vsakdanjim dolžnostim. Uživajte sadove meditacije, naučite se uživati v njih. V tem je smisel premisleka po sami meditaciji.

Poskrbite tudi za svoje fizično zdravje. Zadovoljite svoje naravne potrebe. Avtomobil mora imeti bencin. Drugače vam bo glava omahnila in stemnilo se vam bo pred očmi. Kako boste mislili na Boga, če bo vaše telo oslabiljeno? Toda med skrbjo za telo ne pozabite, kakšen je njegov osnovni namen... Pomnite, da ste se rodili samo zato, da dokončate krog rojstva in smrti. Svoje telo uporabljajte kot orodje za to, da boste dosegli ta cilj!

MOJ BABA IN JAZ

Duhovni iskalec sem že od leta 1972. Dolga leta so se mi dogajale krivice, doživljala sem ponižanja in kar naprej sem se spraševala ZAKAJ? Nikoli ni bilo tako hudo, da bi kar obupala, saj sem imela tudi razlog, zakaj moram živeti. Vsakokrat, ko mi je bilo zelo hudo, sem rekla: »Še to moram narediti, potem bom poskrbela zase.« Vedno sem bila zadnja. Po dolgih letih trpljenja sem nazadnje doživela infarkt.

Srce je bilo izmučeno, zaman je pričakovalo ljubezni, razumevanja ... od drugih ljudi. Takrat sem začela globlje razmišljati o smislu življenja, spraševati sem se začela, ali je to konec, ali bom umrla? »O, Bog, življenje je pretežko, zgodi se tvoja volja, jaz ne morem več, nimam moči!« Dogajale so se mi nenavadne stvari, kot da je nekdo del moje bolečine prevzel nase. V roke mi je začela prihajati literatura (predvsem knjige) z duhovno vsebino in vse, res vse sem pogoltnila v trenutku, kot da so zdravila. Seznanila sem se s tehnikami pozitivnega mišljenja in razumsko sem se v sebi odločila, da bom od sedaj naprej delala samo še dobra dela. Zaradi svoje krščanske vzgoje sem vedela, da si z dobrimi deli očistimo srce.

V tistem času je šel moj sodelavec Roman prvič v Indijo. Takrat sem prvič slišala za Babo. Zgodbe o Babi so mi jemale dih. Vsakokrat, ko se je vrnil, mi je govoril o novih zgodbah (zgodbe o Babovem otroštvu, pa o mavrici, o zdravilni moči vibutija, o čudežih...). Vedno sem ga napeto poslušala in rinila vanj, naj mi še kaj pove. Spomnim se dneva, ko sem mu nenadoma rekla: »Baba je Bog!« Roman mi v zvezi z Babo nikoli ni omenil besede Bog. Ko je slišal moje besede, me je samo pogledal z Babovim nasmehom in dejal: »Saj je

res!« Ostala sva brez besed...

Vzgojena sem v krščanskem duhu, zato sem se kar malo prestrašila. Jaz nočem novega Boga, ker še Jezusa Kristusa ne razumem dovolj. Ampak, če je Baba Bog, potem mora biti kakšna povezava med Jezusom in Babo. Kaj imata Jezus in Baba skupnega? Veliko sem premišljevala, rada sem bila sama, da sem lahko v miru mislila, mislila, mislila...

Septembra 1997 me je Roman povabil na študijski krožek. Čutila sem, da me nekdo vodi, notranji občutek je bil zelo čist. Študijske krožke je vodila Tatjana in udeleževala sem se jih vsak torek celo leto. Veselila sem se teh srečanj, saj so mi pomagala pri intenzivnem odkrivanju nezavednega. Marca 1998 sem po študijskem krožku odhitela domov (z govorjenjem se izgubi energija). V spalnici sem legla na posteljo in premišljevala, tako kot vsakokrat po študijskem krožku. Naenkrat se pojavi žareča krogla, kot da gledam goreč plamen. Strmim v to kroglo in zagledam obraz, ki se mi približuje. Pride mi čisto blizu in čaka. Čaka samo toliko časa, da ga spoznam. »O Baba, o moj Bog, o Bog!« Krogla je začela izginjati. Energija, ki se je vzpostavila med menoj in Babo, mi je dala novo moč. Veliko moči. Vedela sem, to je On, moj Veliki učitelj.

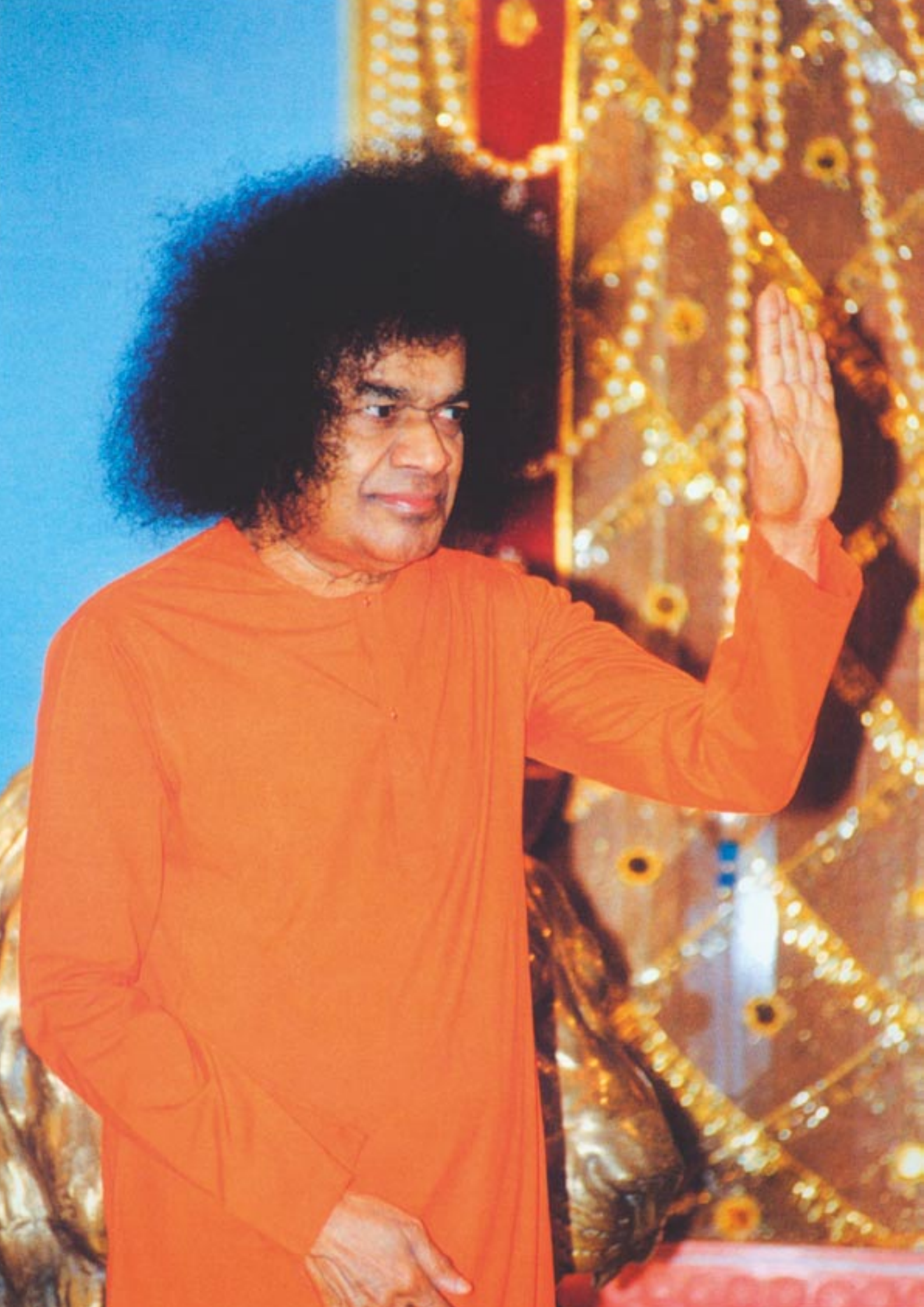
Aprila 1998 sem doživela novo veliko izkušnjo. Bil je torek, po študijskem krožku. Ležem na posteljo in začnem na steni spalnice v mislih iskati najprimernejšo sliko Babe, ob kateri bi se mi pogled ustavil in bi začela meditirati. Z očmi potujem po steni (celo steno zakriva omara) in si v mislih ogledujem Babove slike. Bilo je kar nekaj velikih barvnih slik, nakar zaslišim glas: »Kam gledaš? Tukaj sem, tukaj sem, tukaj sem! Dol poglej!« Pa si mislim, kam dol,

saj ležim. Počasi spuščam pogled, ko še enkrat zaslišim: »Tukaj sem!« Pogledam tja, od koder slišim glas in zagledam svoje srce, ki je bilo nekako votlo. Naj povem, da sem bila nekaj dni pred tem na punktiranju ciste na levi dojki (cista je bila nad vhodom žil v srce). Točno na tistem mestu, kjer je bila opravljena punkcija, je bil kanal v moje srce. Pogledala sem skozi široko cev in na koncu, na dnu srca, zagledala žarečo kroglo, v tej krogli pa Babo. Pomislim: »Baba, a tukaj si, v mojem srcu!« Baba se mi je smehljala z neizmerno ljubeznijo. Čutila sem samo čisto ljubezen. Vsakokrat, ko pogledam v srce, vidim Babo. Počutila sem se vzneseo, komu povedati, kdo bi me razumel? Čez dva dni ugotovim, da sem slišala svoj glas. Glas je bil močan, odločen, vztrajen. Bila sem razočarana. Vedno sem mislila, da se lahko na koga oprem, vedno sem računala na druge, sedaj pa to! Sama! Kaj naj s tem spoznanjem, nočem biti sama?! Razočaranje ni trajalo dolgo. Vsak dan sem meditirala in vsak dan so se mi odpirala nova znanja zavedanja. Ta meditacija ni bila nič drugega kot Babovo neposredno učenje, Baba je vodil moje misli in moje znanje je z vsako meditacijo raslo. Veliko me je naučil o Jezusu. Pri Babi vsi dvomi odpadejo. Na koncu me je pripeljal do spoznanja, da smo vsi ENO. Jaz sem ti, ti si jaz.

Minilo je nekaj let. Imela sem še več videnj, Baba je prišel v moje sanje kot Shirdi Baba v podobi fakirja in kot Prema Baba - te lepote ljubezni se ne da opisati. Prišel je tudi v podobi belega goloba in mi s tem pokazal, da so vse podobe in vsi liki njegovi. Še nikoli nisem bila v Puttapartiju in ko pomislim na to, da bi šla, mi Baba pravi: »Saj sem tukaj!«

Danes sem srečna. Ta sreča traja že nekaj let, odkar je v mojem srcu Baba, ki je čista ljubezen. Nisem več sama, Baba je vedno in povsod z menoj. Našla sem mir v duši, moje srce ni več podobno brezoblični šolski gobi. Postalo je veliko, prožno in v njem je veliko prostora za vsakega, ki bi želel pokukati vanj in spoznavati Babo.

Milena

Svami nas nevidno usmerja

***Kjerkoli si in karkoli počneš,
pomni, da je Sai tvoj notranji
jaz, ki te varuje in vodi.
Poskrbel bom, da boš dosegel
svoj življenjski cilj v času
sedanjega božanskega
avatarja...***

*

***Niti za trenutek ne podvomi, da
ti je priložnost za služenje dana
slučajno.***

***Zapomni si, da sem te oblikoval
skozi veliko življenj.
Samo tisti, ki sem jih izbral,
bodo sodelovali v tem
božanskem poslanstvu...***

Sai Baba

Že ob prvem obisku v Puttapparthiju sem se odločila, da grem naslednje leto ponovno k Sai Babi. Tokrat sem želela sodelovati pri služenju. Četrty dan v ašramu sva s prijateljico odšli v muzej Chaytanya Jyothi. Tam sem videla tudi prostovoljke Evropejke, kako usmerjajo obiskovalce in pazijo, da se nihče ne dotika eksponatov in aparatov. Takoj sem povprašala in že naslednji dan sem bila na »delovnem mestu« z značko »Overseas Sevalal«. Tam sem spoznala nekega Avstrijca, dva dni kasneje se mu je pridružila še žena. Ko je izvedela, da s prijateljico spiva v veliki baraki, nama je svetovala, naj se pozanimava za sobo. Upoštevala sem njen nasvet. Ker je prav takrat potekala konferenca o služenju, sobe nisem dobila,

dovolili pa so mi, da na konferenci prisostvujem kot opazovalka. Na konferenci sem slišala poročila o delovanju skupin po vsem svetu in dobila mnogo idej za delo s starejšimi ljudmi, ki ga opravljam v domačem kraju. Po dveh tednih služenja v muzeju, sem dobila priložnost, da pomagam zdravniku, ki zdravi z vibracijami.

Tako mi je Svami dal možnost, da sodelujem na konferenci in spoznam različne oblike služenja

Gizela

***Ne dobimo tega, kar si želimo,
temveč to, kar potrebujemo ali
si zaslužimo.***

Sai Baba

Sai Baba o služenju

Če se želite rešiti zla sebičnosti, je služenje najučinkovitejše sredstvo. Poleg tega služenje prepoji človeka z občutkom enosti vsega človeštva. Tistega, ki posveti svoj čas, energijo in večino služenju, ne more nikoli doleti neuspeh, stiska ali razočaranje, saj je služenje samo sebi nagrada.

*

Molite za dobrobit vseh ljudi. Moč molitve je neprecenljiva. Vsi tukaj zbrani bi morali moliti za dobrobit in srečo ljudi po vsem svetu. To je prava duhovnost. Človeku je bilo dano telo zato, da služi drugim. Če imate sočutno srce, če govorite resnico in uporabljate svoje telo za služenje drugim, ne potrebujete ničesar drugega za svojo odrešitev.

*

Utelešenja božanskega duha! Spoznati morate, da opravljate služenje zavoljo vašega lastnega duhovnega prečiščenja in rasti in da nima vaše služenje nič opraviti s Svamijem.

*

Kjer koli že ste, služite iz vsega srca. Zavedajte se, da služite sebi in ne drugim. Vprašati se morate, ali vas služenje navdaja z notranjim zadovoljstvom ali pa se mogoče razkazujete. Dokler je služenje povezano z razkazovanjem, ne morete biti deležni prave radosti.

*

Človek se rodi, da bi služil in ne da bi gospodoval. Prav služenje izvabi iz ljudi vse, kar je v njih velikega. Odpira srce in širi pogled. Prav vsak človek je služabnik, ne gospodar. Naj vas ne bo strah ali sram služiti. V služenju ni ničesar dobrega ali slabega.

Služenje je pomembnejše od pridobivanja znanja, ponavljanja božjega imena in drugih pomagal za prečkanje oceana zablode. Služenje je temeljna duhovna vaja. Vsako človeško bitje lahko s pomočjo služenja spozna Boga.

*

Verjeti bi morali, da je služenje pot do spoznanja Boga. Služenja se ne smete lotevali zavoljo Sathya Sai organizacije ali zavoljo družbe. Namenjeno je vam – da bi preobrazili svoje življenje in dosegli odrešitev.

*

Služite v skladu s svojimi zmožnostmi. Zavedati se moramo, da smo se rodili samo zato, da služimo družbi, kar je sveta dolžnost. Služiti je treba iskreno. Pri služenju ne bi smeli imeti v mislih nikakršnega povračila ali nagrade. »To je moja dolžnost. Rodil sem se, da bi služil.« S takšno naravnostjo bi se morali lotiti služenja.

*

Ne služite zavoljo nagrade, da bi pritegnili pozornost ali si prislužili hvaležnost, pa tudi ne iz občutka ponosa zaradi vaših posebnih sposobnosti, premoženja, položaja ali vpliva. Služite, ker vas k temu žene ljubezen. Kadar doživite uspeh, ga pripišite milosti Boga, ki je vaša gonilna sila v obliki ljubezni v vašem srcu. Kadar doživite neuspeh, pripišite poraz svoji lastni nesposobnosti, neiskrenosti ali nevednosti. Ne krivite tistih, ki jim je bilo služenje namenjeno, svojih sodelavcev ali Boga!